

ปิตยสาร

ความฮาฮาขำขันประจำบ้าน

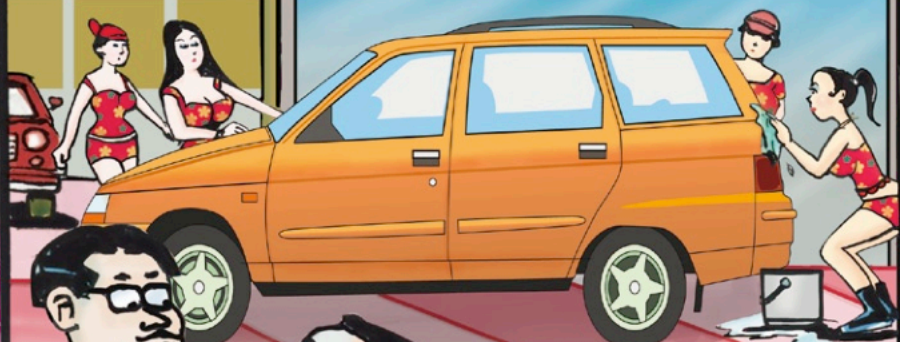
ขายหัวเราะ

www.banluegroup.com

รายสัปดาห์

ร่วมสนุก
กับเกมชิงรางวัล
ภายในเล่มนี้

ขายหัวเราะ คาร์แคร์

ตามนั้น

ถึงราคาล้างรถของเรา
จะแพงกว่าที่อื่น แต่เราใช้
พนักงานคุณภาพคับตัว

ราคา 15 บาท

เต็มรอยยิ้มให้เต็มแก้ว ยิ้มแยมกับขายหัวเราะ

การ์ตูนข้าม จากสำนักพิมพ์ บรรลือสาส์น

15 บ.
เท่านั้น

ฟรี ค่าจัดส่ง
(เฉพาะในประเทศไทย)

สนใจสั่งซื้อ ส่งมอบนัด (ส่งง่าย ปก.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน
 ในนามคุณวิธิต อุตสาหกิจ 955 ซ.สุทธิพร ก.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
 ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com
 จำหน่ายแล้วในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

ความสามัคคีประจำบ้าน

ขายหัวเราะ

www.banluegroup.com

นิตยสารรายสัปดาห์

ประจำวันที่ 4-10 เมษายน 2555

สารบัญ

โหลดภาพเคลื่อนไหว กด *452740414408888

AIS GOMO TRUE 25 บาท (ไม่รวม VAT)

4.....ไอซ์

42.....รถกระบะสีดำในกระจกส่องหลัง

โดย...ทะเลเดือด

84.....แต่เรอนที่รัก

โดย...ลูกสิงน้อย

107.....เกมชิงรางวัล

โฆษณา

สิ่ว...ไม่ต้องเครียด

คุณใช้ยาสีฟันยี่ห้ออะไรคะ

ผมนะ เนื้อหอมเลือกได้

กล้าเลยะยิ่งเยอะประสบการณ์

- **ประธาน :** บันลือ อุดสาหจิต
- **เจ้าของ บัณฑิตการผู้พิมพ์โฆษณา :** วิจิต อุดสาหจิต
- **ผู้ช่วยบัณฑิตการ :** นิพนธ์ นิค
- **บัณฑิตการที่ปรึกษา :** ชรรมรัตน์ รมย์นกุล
- **หัวหน้ากองบัณฑิตการ :** ประอรพรรณ ปัญญาสิทธิ์
- **กองบัณฑิตการ :** ต่าย กักดี, นารารัตน์ ดวงฤทัย, ณัฐฐิญา ดวงดำรงศักดิ์, วิภาพร รุศติโชคดี, ชลธิชา มุ่นพลาย, จิรัชชา ฟิ่งเกษม, พัชรีวรรณ เกรียงกรงไกร, กาญจนา โคนประสิทธิ์, สิริลักษณ์ แซ่ก๊วย, อินทรา เขียวมณีย์
- **การ์ดดูแล :** วัฒนา, จุ่มจิม, ตาโต, ต่าย, นิค, ต้อม, เฟน, หมู, ปุย, ขวด, เอ๊ะ, โย่ง, ช่าง, ก๊อก, น้อด, ตัมพ์, ป้อม, โดด, เอ๊ะ, จีไอ, ไก่, เต๋น, วุ่น, ก้าง, วิรัตน์, มังกร, ยุง, น้อยหน่า, เตอะดวง, ตัน, โอบอย, บักอัน, ม่อน (ภาพการ์ตูน, ข้อเขียน และบทความทั้งหมดที่ตีพิมพ์ในนิตยสารชายหัวเราะรายสัปดาห์ ของสวนสิทธิ์ตามกฎหมาย ผู้ที่จะนำภาพการ์ตูน, ข้อเขียน และบทความของนิตยสารไปตีพิมพ์ต้องได้รับอนุญาตอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรจากบรรณาธิการเท่านั้น)

ฮา ป้าด

ความหอมคือ...

สิ่งที่พวกเราได้
มาจากห้องเมื่อก็คะ

ช่วยกันเป็นหูเป็นตา

อะจ๊าก!!!

ซูปมั่งมี ซูปร้ารวย

แต่ตอนนี้...ซูปซู หิวข้าว...

ง่าตุ
แจ็บตุ

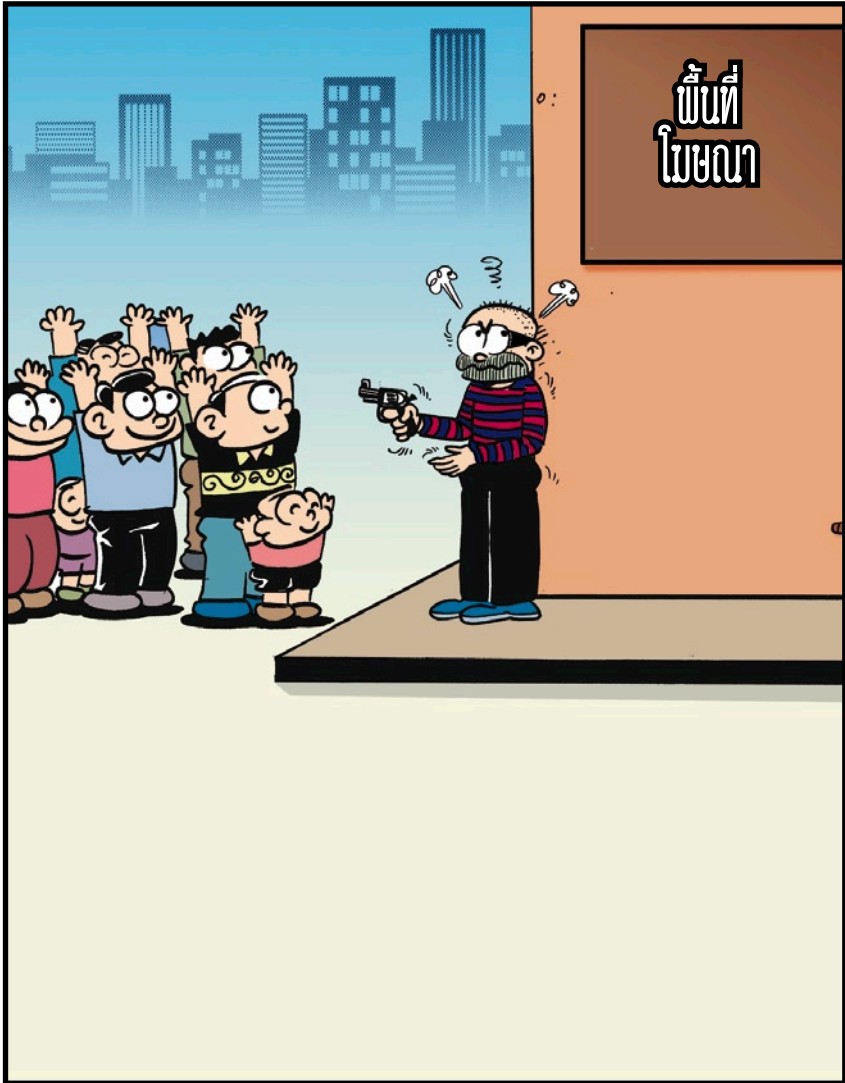
โฆษณาฮาป้าด ไม่ขาดใจ
แซ่กัณฑ์เพลินเพลินขอเชิญ
เพื่อคุณคุณได้ฮาฮาประจำ
ถ้าไม่จำโทษบอกรอขอคุณเฟิร์ม

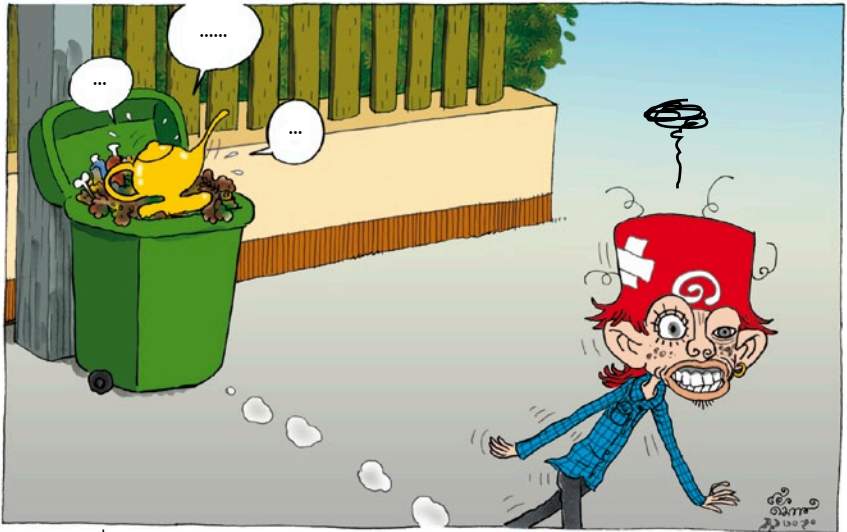
- ฝ่ายโฆษณา : ดวงใจ วงษา, กัลยรัตน์ สงวนภกร, ชฎาพร คำเต็ม, นิตยา ขวรวินุลย์ผล Email : advertise@banluegroup.com
- ฝ่ายวิชาการ : พิพัฒน์ กระแจะจันทร์ • **พีสุจน์อักษร** : รักชนก ชมาวิมล • **ฝ่ายสมาชิก** : อิศวัน วงษ์ศีล
- **ที่ปรึกษากฎหมาย** : ธนัช สุขตลอดปี • **สำนักงาน** : โทร. 0-2641-9955 • **พิมพ์ที่** : บริษัท ศรีสยามพรีนธ์แอนด์แพคค์ จำกัด
- **จัดทำฝ่าย** : สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น ผ่านฟ้า โทร. 0-2281-6118 ดินแดง โทร. 0-2641-9955 • **เฟสบุ๊ค** <http://www.facebook.com/kaihuahor>
- **หน้าสีกระดาษปอนด์ขาว** : บริษัท ผลิตภัณฑ์กระดาษไทย จำกัด • **โหลดภาพเคลื่อนไหว** : สอบถามปัญหา โทร. 0-2641-9400 ต่อ 614 หรืออีเมล dcc@banluegroup.com

(ภาพการ์ตูน, เรืองสัน, ข้อเขียน และข้อความทั้งหมดที่ตีพิมพ์ในนิตยสารขายหัวเราะรายสัปดาห์ ไม่มีอยู่จริง ไม่ใช่เรื่องจริงเป็นเพียงจินตนาการของผู้เขียน เพื่ออรรถกรในการอ่านสำหรับความบันเทิงเท่านั้น)

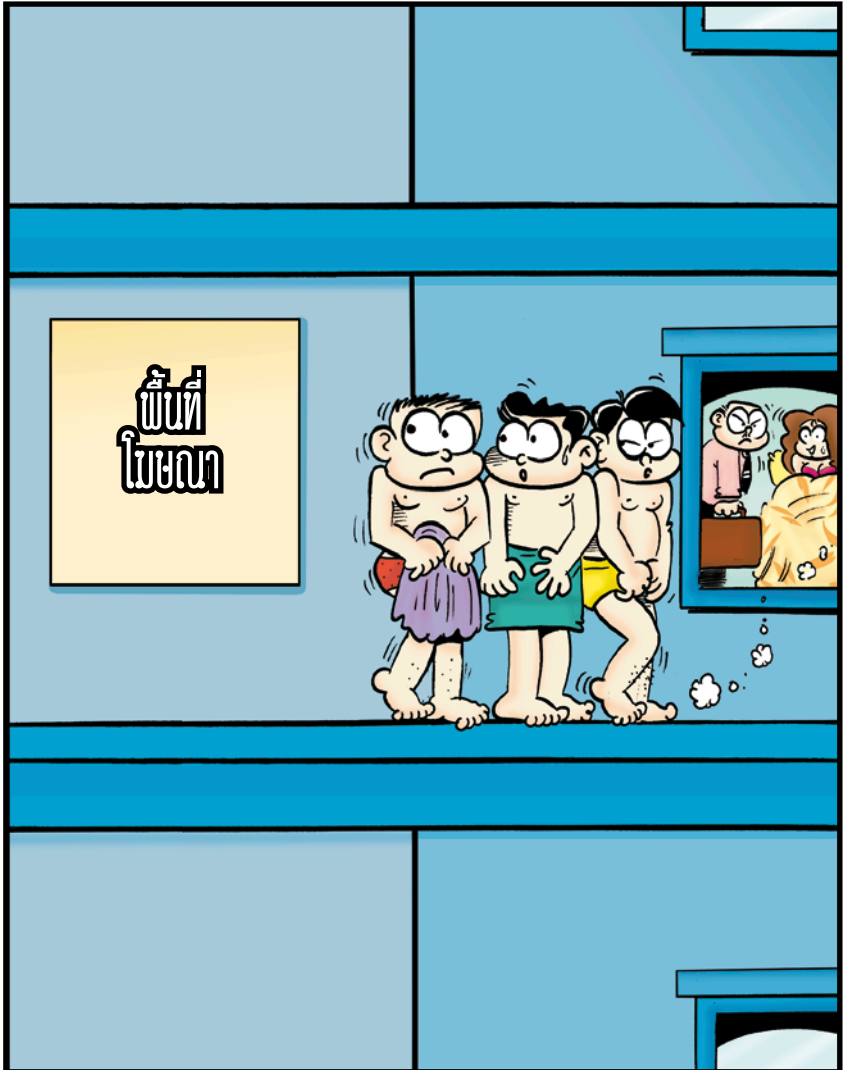

อยากให้สินค้าวางฟ้าตุ่มทุกคลาสสิก ติดต่อฝ่ายโฆษณา 086-325-4163

อยากให้สินค้าต่างฟ้าตุ่มทุกกลาสสิก ติดต่อฝ่ายโฆษณา 086-325-4163

“เฮ้ย~! ดากลองทั้งหลาย งานคอสเพลย์มันอยู่ทางนี้~!

คอสเพลย์ เฟสตีวัล

ไปสนใจถ่าย
สาวผู้ธรรมดา
ทำไมละ

ฉันจ้าง
พวกเอ็ง
มาถ่ายนะ
!

แฉะ

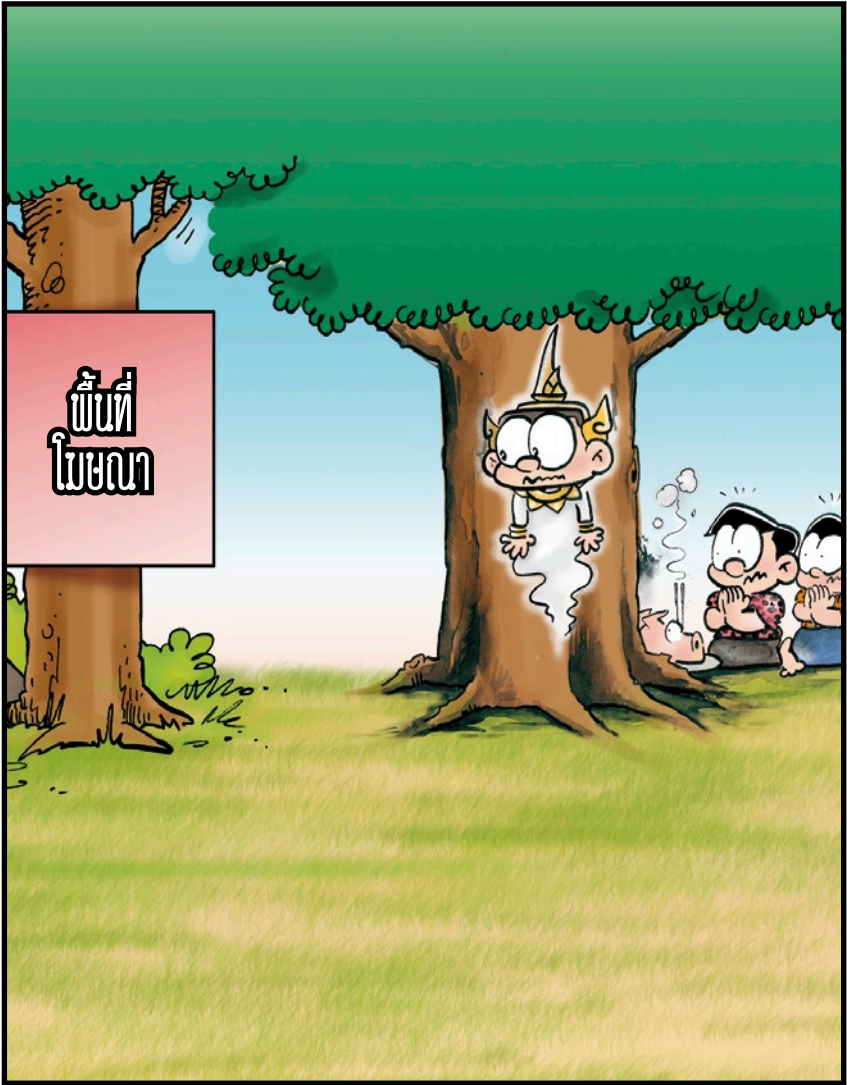
แฉะ

แฉะ

ทำไมดีล่ะตัวเอง~
พวกเราเดินมาไกลเวที
จนทำดากลอง
เสียสมาธิแล้วเนี่ย!

แยเลยๆๆ
พวกเราสองคน
คงต้องถูกพวก
บนเวทีห่มไม้
แน่เลย ทีไป
แย่งซีนเขา

โธ่!
เงินจะตาย
แล้วเธอ

อยากให้สินค้าวางฟ้าตุ่มทุกคลาสสิก ติดต่อฝ่ายโฆษณา 086-325-4163

กาลครั้งหนึ่ง สมัยที่หมูยอไม่ได้ทำมาจากหมู
โดย เซกเด็ง (เจอมาที่ตลาดริมเมย จ.ตาก ครับ)

อีกรนะป้า!

<http://fail.in.th/2012/03/moo-yor/>

ร้านอื่นเค้าใช้เนื้อสุกรทำครับ

//By Tinaht B. Yonat

“หมูยอ” ก็เหมือน “ปุอัด” ที่ชื่อเป็น “ปุ”
แต่ทำจาก “ปลา” ครับ

//By patty

อีกร้านใช้เนื้อ “สุนัข” ครับ

//By Arkom Chai

อาคารมีคนเคยขับเพลินทะลุเข้าไป

โดย Tipsiam.com

<http://fail.in.th/2012/03/y-u-no-go-straight/>

ไม่ห้ามนี่พุ่งแล้วนะเนีย!

//By So-human

อ้าว เค้าไม่ได้ห้ามขึ้นไปบนท้องฟ้าเหรอ?

ป.ล. เบ็ดเลี้ยวถูกทางด้วยแฮะ

//By Furry Duck

จั้นป้ายล่างก็ให้ขับได้หลังคาไปสินะ

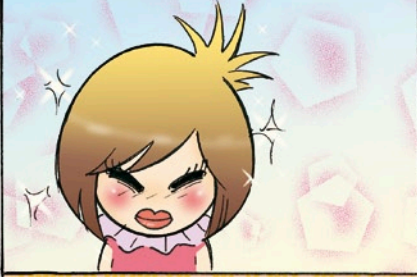
//By แกะแกะกล่อง

ติดต่อซื้อหนังสือ โทร. 0-2641-9955 ค่าจัดส่งฟรี
หรือหาซื้อได้ตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

320 หน้า
ราคา 259 บาท

แฟนผมนะ ตอนแต่งหน้าเธอสวยมาก

แต่พอล้างเครื่องสำอางออก ดูไม่ได้เลย

แต่แฟนผมสิ ตอนแต่งหน้าไม่ยอมมองเลย แต่ตอนไม่แต่งสวยเซ็งเลย

มั้งด้วย สงสัย
แต่งหน้าไม่ขึ้น

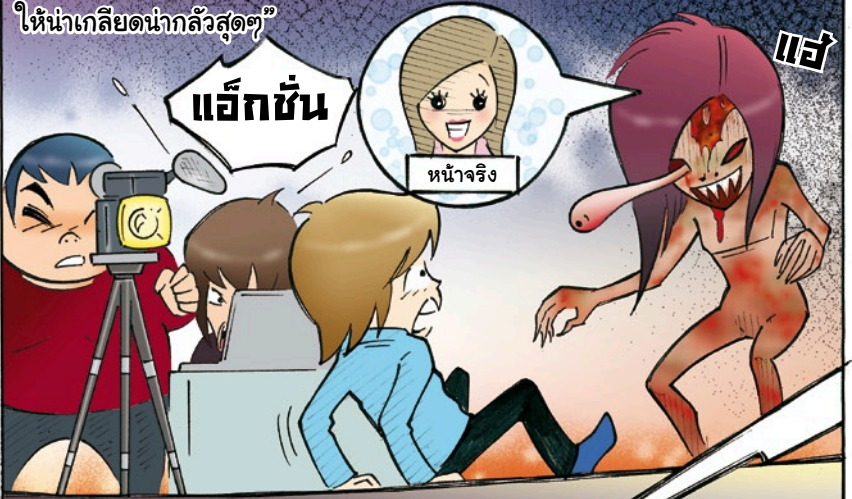

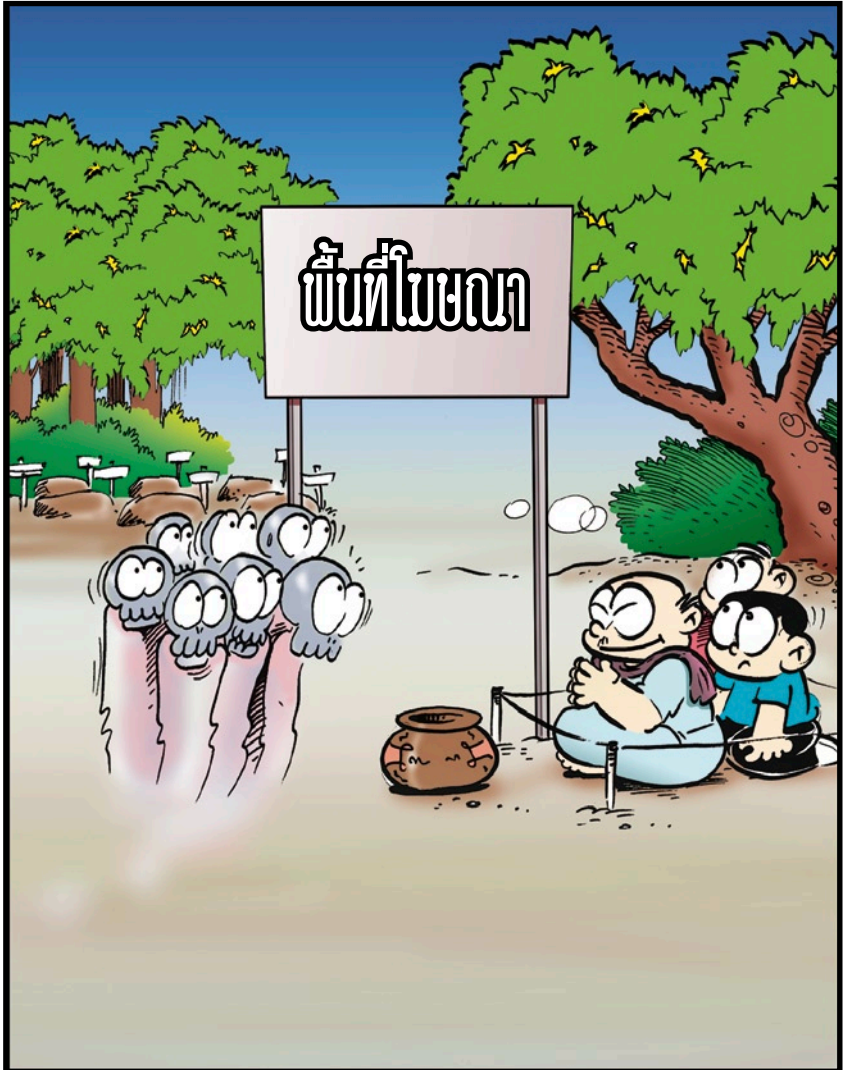
“เปล่าหรือก คือแฟนผมเขาเล่นหนังรับบทเป็นปีศาจร้าย ต้องแต่งหน้า
ให้หน้าเกลียดน่ากลัวสุดๆ”

แฉกัน

หน้าจริง

แฉ

อยากให้สินค้าวางฟ้าตุ่มยุคคลาสสิก ติดต่อป้ายโฆษณา 086-325-4163

สัตว์เจ้า · 🏠 · สัตว์โลก

จะมาทำไม... ๗... ๗...

อะ... อยู่ที่นี่

ผ่าง... ง... ง... ง...

จ้าว!

โตรม

โดนงเมย
ขึ้นอะตะ
เจิง

“พวกเขาเป็นบริษัทรับจ้างร้องเพลง
บอกรักให้กับแฟนสาวไหม...”

จะเข้กับเรือชนกันจะเกิดอะไรขึ้น...?

แมนๆ อย่างเราจับหญิงไม่ต้องออกตัวแรง

อ้อม...ก็จริง

หลังจากทำงานผ่านไปได้สองปี หนุ่มคนหนึ่งก็เริ่มสงสัยว่า...ทำไมทำไม เขาไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งและไม่ได้ขึ้นเงินเดือนเลย

เข้าวันหนึ่งเขาตัดสินใจเข้าไปพบผู้จัดการแผนกบุคคลและคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เมื่อฝ่ายบุคคลได้ฟังข้อสงสัยของเขา จึงได้หัวเราะเชิญให้เขานั่งลงและพูดว่า

บุคคล : “นี่คุณ คุณจะให้ผมขึ้นเงินเดือนให้คุณได้อย่างไร ในเมื่อคุณไม่ได้ทำงานที่นี้เลยแม้แต่วันเดียว”

ชายหนุ่มได้ยินดังนั้นก็ตกใจมาก แต่ฝ่ายบุคคลก็ยังคงใจเย็นและอธิบายต่อไป

บุคคล : “ไหนคุณตอบคำถามผมหน่อยซิ ในหนึ่งปีมีกี่วัน”

ชายหนุ่ม : “365 วัน และบางปีก็ 366 วันครับ”

บุคคล : “แล้วในหนึ่งวันมีกี่ชั่วโมง”

ชายหนุ่ม : “24 ชั่วโมง”

บุคคล : “แล้วในหนึ่งวัน คุณทำงานกี่ชั่วโมง”

ชายหนุ่ม : “8 โมงเช้าถึง 5 โมงเย็น มีพัก 1 ชั่วโมง...ทำ 8 ชั่วโมงครับ”

บุคคล : “อ้อฮะ...แสดงว่าคุณทำงานเท่าไรต่อหนึ่งวัน”

ชายหนุ่ม : “ก็ทำ 8/24 ชั่วโมง ก็แปลว่า 1/3 ก็คือทำงาน 1 ใน 3 ของวันครับผม”

บุคคล : “โอเคขอบคุณมาก งั้นลองมาคิดต่อนะ คุณทำงาน 1 ใน 3 ของ 366 วัน แสดงว่าคุณทำงานกี่วัน”

ชายหนุ่ม : “1 ปี ผมทำงาน 122 วันครับ (366 หาร 3 = 122 วัน)”

บุคคล : “เอาละ ปกติคุณมาทำงานวันเสาร์อาทิตย์ด้วยหรือเปล่า”

ชายหนุ่ม : “ไม่ได้มาครับ”

บุคคล : “แล้วปีหนึ่งมีวันหยุดสุดสัปดาห์กี่วัน”

ชายหนุ่ม : “มีวันเสาร์ 52 วัน วันอาทิตย์ 52 วัน รวมเป็น 104 วันครับ”

- บุคคล : “1 ปี คุณว่าคุณทำงานจริง 122 วัน แต่มีเสาร์อาทิตย์อีก 104 วัน นั่นตกลง
คุณทำงานกี่วัน”
- ชายหนุ่ม : “ $122 - 104 = 18$ วันครับ” เสียงเริ่มอ่อย
- บุคคล : “โอเค...ปกติผมอนุญาตให้คุณลาป่วยได้ปีละ 2 อาทิตย์ ซึ่งก็คือ 14 วัน
ตกลงตอนนี้คุณเหลือเวลาทำงานกี่วัน”
- ชายหนุ่ม : “ $18 - 14 = 4$ วันครับ”
- บุคคล : “แล้ววันปีใหม่คุณมาทำงานมั๊ย”
- ชายหนุ่ม : “ไม่ครับ”
- บุคคล : “วันแรงงานล่ะ”
- ชายหนุ่ม : “ไม่ครับ”
- บุคคล : “ตกลงเหลือกี่วัน”
- ชายหนุ่ม : “2 วันครับ”
- บุคคล : “วันพ่อมาทำงานมั๊ย”
- ชายหนุ่ม : “ไม่มาครับ”
- บุคคล : “ตกลงเหลือกี่วันแล้ว”
- ชายหนุ่ม : “1 วันครับ”
- บุคคล : “แล้ววันแม่ล่ะ หยุดมั๊ย”
- ชายหนุ่ม : “หยุดครับ”
- บุคคล : “ตกลงปีนี้คุณทำงานให้บริษัทกี่วันเนี่ย”
- ชายหนุ่ม : “ไม่ได้ทำเลยครับ!”
- บุคคล : “อ้าว!...แล้วนี่คุณจะมาเรียกร้องอะไรอีกเนี่ย”
- ชายหนุ่ม : “ผมเข้าใจแล้วครับ ผมไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าทุกวันนี้เงินเดือนที่

ผมได้ เหมือนกับขโมยบริษัท
มาเปล่าๆ เลยครับ...”

สนใจทำประกันด้วย
คุณพี่
จ่ายเบี้ยน้อย
ตลอดอายุแน่นอน

ดูสภาพไม่ต้ออตรวจ
มีบ้านผุพังก็
แถมคุ้มครองโรคร้าย
อีกร้อยแปดโรค

ไม่ว่าจะตาย
จากโรคกรรม
ทุกตัวตาย
ภัยธรรมชาติ
ขาดความอบอุ่น
เราก็จ่ายเต็ม
ไม่อึดออด

ตบ!

ตายแล้ว
ก็ไม่เป็นไร
สิ่วอด
กรมธรรม์
ตัวก็ได้
ไหนมาจะสู้หา
รับคืนเพื่อตาย
ใหม่

คุณครอง
ครอบครัว
ครบครัน

นี่แรก
ชมที่สิบแปด

หรือจะ
ทำตัวหอก
แล้วซื้อประกัน
เสริมไปหมด
ก็ว่ากันไป

ที่สำคัญ
ไม่ต้อง
ใส่เกล้าเสริม
ให้ลำบากใจ
อีกไหนะ
คุณพี่จะตาย
ใจปะ

ใจปะ

เว้ยเฮ้ย!

ไอพี
มนุษย์
ต่างดาว
จ๋า!
ก็ถ้ามีแต่
พลังดูดอย่างเดียว
เพียวๆ!!

แต่ไม่มี
แสงแวบๆ
เหมือนยาน
ลำอื่นเขาละก็...

...ไม่ต้อง
ห rokok เว้ย!!

เห็นแล้ว
สมเพช
ปนเวทนา
ใจไม่รู้จะ!

จะ!
พวกสื่อ
ไฟฉาย!

แฉ

การ์ตูน

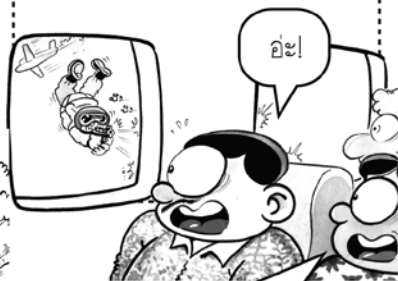
ชายหัวเราะ จ๋าไรต

จ.ค.บ
อ.อู๋

คนที่นั่งเครื่องบินส่วนใหญ่
มักเลือกนั่งบริเวณทางเดิน
มากกว่านั่งริมหน้าต่าง

โดยเฉลี่ยแล้วมีคนที่เพียง 60% ที่ทำงาน
ในท้องถิ่นที่เขาเกิด

แต่แบบนี้...เรียกว่าทำงาน
บ่อนทำลายบ้านเกิดแล้ว

ผมบอกเสียแล้ว...ว่าให้เลือกที่นั่ง
ที่ตรงทางเดินก็ไม่ใช่อ!

ประมาณ 60%
ของทารกชาวอเมริกัน
จะถูกตั้งชื่อตามญาติสนิท
หรือญาติอวสุ

เอ...แล้วเจ้าลูกหมาตัวนี้
จะให้ชื่อเหมือนใครดีน้า...

เด็กคนนี้อายุ 13 แล้ว
จะรับไปใช้ทำงานมั้ยคะ

10% ของแรงงานเด็ก
ในประเทศอียิปต์มีอายุ
ต่ำกว่า 12 ปี ถึงที่กฎหมาย
ป้องกันอย่างเข้มงวด

โห!...เล่นขายตรง
กันแบบนี้เลย

“วันนี้เซฟกระทะเหล็ก เราแข่งขันทำสุดยอดซาลาเปาครบท่านผู้ชม...ไว้ว”

บอกตรงๆ ว่าน่ากิน
ทั้งคู่...อ้อ...แฮะ

เห็นด้วยกับ...
อ้อ...

WOW

ซาลาเปาของฉัน
ต้องน่ากินที่สุด!

ของฉัน
ต่างหาก

๒๕๓๖

“ฉันมีเรื่องจะมาบอก ต่อไปนี้พวกแกไม่ต้องจ่ายค่าตั้งแผงให้ฉันแล้วนะ”

สิ่ม! ทำไมในะไอ้แกก็งชอบทำให้ฉันโมโหอยู่เรื่อยๆ อี๊...โมโห โมโห

ให้ล้างจาน
แต่นี้ทำแตก
อยู่นั้นแหละ:

แกลังกัน
รีไรหา! จานใบนี้
ก็บาทรู้มัย
เหลืออดจรีบๆ
...

แหะๆ
ชอบแบบนี้
เช็กซี

ปิด

ปิด

ตอน
ปกติ

ป๊ะป๋า
แกลังหมามี
อีกแล้ว

ปิด

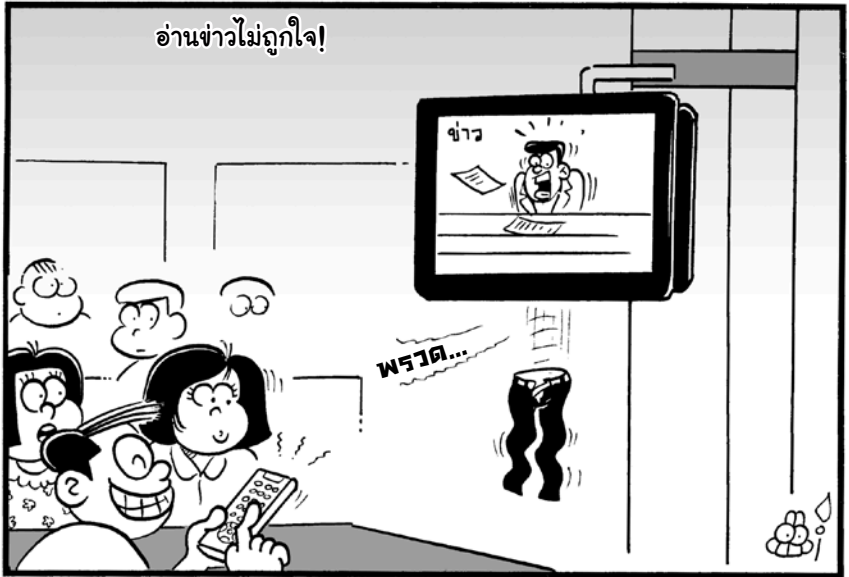
คอยคุณ:
ครึ่งหน้าถ้าแตกอีก
ฉันจะเหวี่ยงคุณ
ไปดาวอังคารเลย
คอยดูสิ อี๊ๆ

ฮัค
น้อยใน
ร่าง
ธรรมดา...

แหะๆ คุณแม่ฮัค...กลายเป็นร่างแล้วสุดสปีม

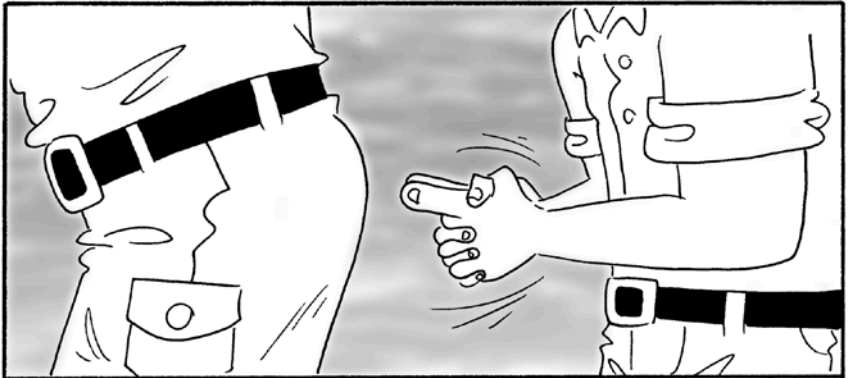

อ่านข่าวไม่ถูกใจ!

หง่าง... ง...ง

อา...ซาบซึ้งในสพระธรรม
รู้สึกถึงความสงบ
สว่าง...ว่าง...

ได้พักผ่อน
ไม่ต้องเร่งงาน

บ.ก. และกองบรรณาธิการร่วมโมทนา สาธุ

กอง บ.ก.

ถวายสิ่งขทาน
ครับ

เจริญพร

แต่เดี๋ยวก่อน!!

เอ้าเร็วๆ ยกโต๊ะไฟ
กับคอมพิวเตอร์เร็ว

กระดาษต้นฉบับ ดินสอ ยางลบ...ปากกาตัดเส้น
นี่มันสิ่งขทานที่ตรงไหนครับคุณโยม?

นี่จะไม่ให้พัก
กันเลยหรออะ

เดือดร้อนไปทั่ว

นักข่าวเข้าไปสัมภาษณ์สมาชิกสภาภาพในเรื่องการขึ้นราคาน้ำมัน ขับปล้นก็มีชายคนหนึ่งออกความเห็นชนิดถึงลูกถึงคน

ชายคนหนึ่ง : “คุณคิดดูนะ ถ้าปล่อยให้ค่าน้ำมันลอยตัวเมื่อไหร่เดือดร้อนกันหมดแน่ ทั้งคนมีรถไม่มีรถ พวกมีรถก็จะไม่เอารถตัวเองมาขับขึ้นรถสาธารณะกันหมด แล้วแบบนี้กิจการผมแย่แน่ๆ”

นักข่าว : “คุณเปิดปั้มน้ำมันหรือครับ”

ชายคนหนึ่ง : “ผมขายหนังสือพิมพ์ตามสี่แยกนะ คิดดูสิทุกวันนี้ก็ขายได้น้อยอยู่แล้ว ถ้าคนขึ้นรถเมล์กันหมดผมจะขายให้ใคร”

Puyza

แย่มากที่สุด

มานี : “แย่มาก งานเข้าขั้นที่เราส่งไปร่วมสนุกกับชายหัวเราะเมื่อเดือนก่อน ผลออกมาว่าไม่ผ่านละ”

มีนา : “เราสิแย่มาก ส่งไปแค่อาทิตย์เดียวก็แจ้งแล้วว่างานไม่ผ่าน สงสัยงานแย่มากๆ”

กันยา : “จั้นของเราก็แย่มากที่สุดเลยสิ”

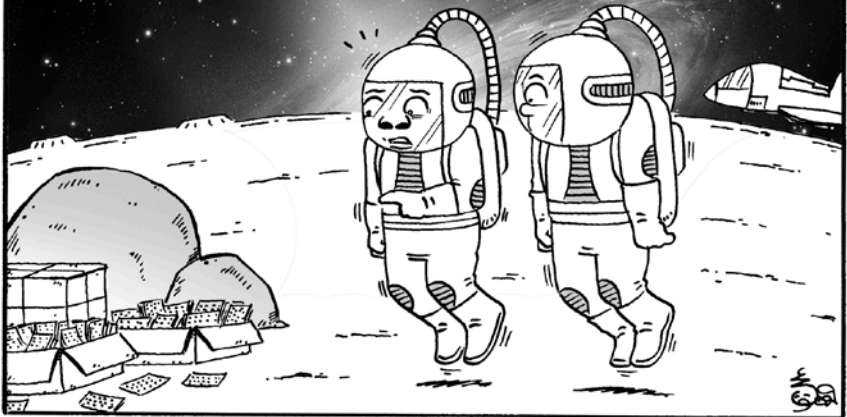
มานี : “ของเธอแจ้งผลเร็วกว่า 1 อาทิตย์อีกหรือ”

กันยา : “ก็ตอนเราจัดส่งผลงานทางอินเทอร์เน็ต เว็บชายหัวเราะก็ล่มเลย แต่ส่งก็ไม่ผ่านซะแล้ว”

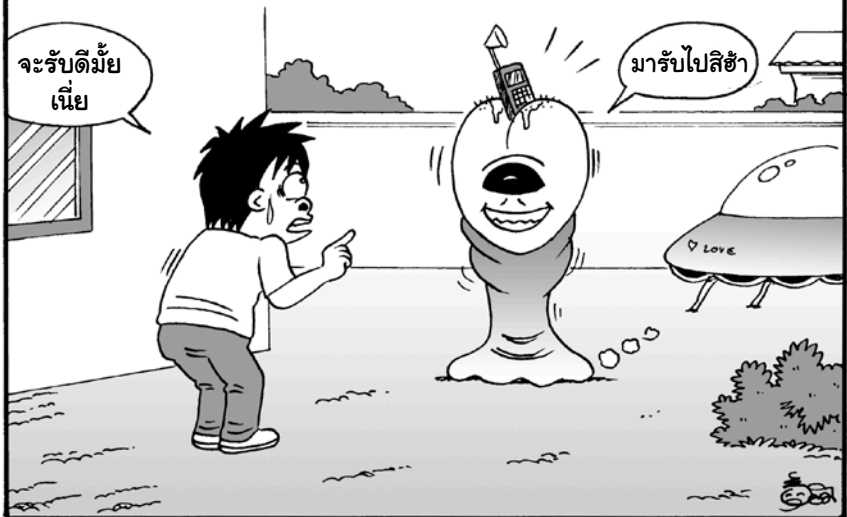
mkhazard

“ไ้ยา...ชุดอีเฟดรีนเรือยานแก้หวัดที่เป็นสารตั้งต้นค้ายาเสพติดที่หายไป
จากโรง ‘บาลหรือเปล่านั้น...!”

ยานแก้หวัด : ที่มีส่วนผสมของชุดอีเฟดรีนใช้ในการรักษาอาการหวัดคัดจมูก ช่วยลดน้ำหนัก บรรเทาอาการภูมิแพ้

“เราขอมอบเครื่องมือสื่อสารนี้กับท่าน เพื่อสะดวกในการติดต่อ...”

“เขาเป็นคนหัวล้านที่มีความสุขที่สุดในโลกเลยนะ นายว่ามะ”

วู้...อยากไปตัดมั่งจังเลย แต่ไม่มีเวลาไป...

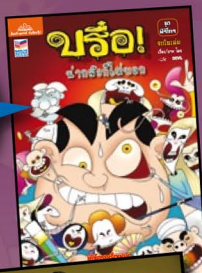
ซีรีส์พี ฮีๆ กระชากขวัญ

ปรี๊ด! น้่ากลิ้งก็ไม่งอก

พร้อมปฏิบัติการ หนีอันตราย...น... แต่ทั้ง 4 ชุด

ผลงานของ เล้าไคร่งเรื่องจากศุภยศวรณกรรมชนทั่วทุก...ของ ครูเหม เวชกร

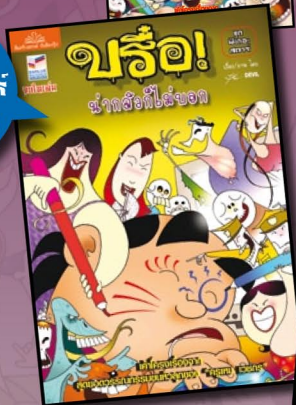
ชุด
พีโร่กร
149 บาท

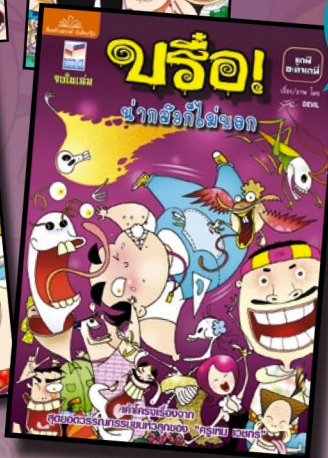
ชุด
พีแอนด์
เดอะแก๊ง
149 บาท

ชุดพี
เดอะสตาร์
119 บาท

ชุดพี
อะคาเดมี่
119 บาท

NEW

ฟรี ค่าจัดส่ง
(เฉพาะในประเทศไทย)

สนใจสั่งซื้อ ส่งรณภพ (ส่งง่าย ปก.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน

ในนามคุณวีรุต อุดสาหจิต 955 ซ.สุราษฎร์ ถนนประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com

จำหน่ายแล้วในร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

NEW

55.-

ส่งท้ายปี 54

ต้อนรับปีแห่งเสียงหัวเราะ 2555~
กับอะไรๆ ก็ฮา #8 ฉบับ ฮ่าๆ ก็แก๊ก
พร้อมเสิร์ฟความฮาแล้ว

ที่   ทุกสาขา

ฉบับ
~~ฮาขี้ตลก~~
แวก

ฟรี ค่าจัดส่ง
(เฉพาะในกรุงเทพฯ)

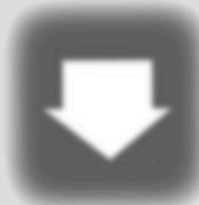
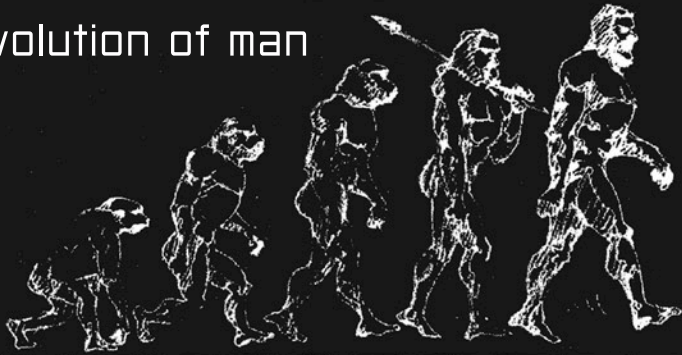

อะไรๆ
ก็ฮา เล่ม 1-7
หาซื้อได้ที่

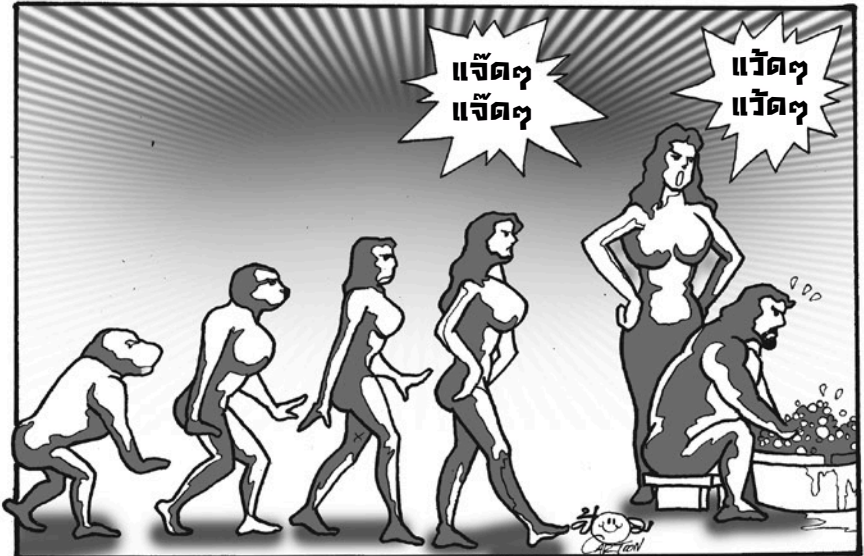

หรือสนใจสั่งซื้อ ส่งธนาณัติ (ส่งจ่าย ปท.ดินแดง) หรือตัวแลกเงิน ในนาม
คุณวีธิต อุตสาหกิจ 955 ซ.สุขนิมิตร ถ.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
ติดต่อสอบถามได้ที่ 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com

evolution of man

AND
EVOLUTION
OF...WOMAN...

ตายแล้ว...นิกยังเงมาเรียกเจ๊แบบนี้
เดี๋ยวกี้โดนกันพอดี

รถกระบะสีดำน ในกระจกส่องหลัง

ทะเลเดือด

รถ เก่งสีน้ำเงินสัญชาติ
ญี่ปุ่นของผมจอดติดไฟ-
แดงอยู่กลางสี่แยกราษฎร์บูรณะมาได้
เกือบสิบนาทีเต็มแล้ว นาฬิกาแจ้งเวลา
ว่าสามทุ่มสี่สิบห้า ผมกำลังเดินทาง
จากออฟฟิศที่ประชาอุทิศ 14 เพื่อกลับไป
ยังบ้านเช่าแถวเขตจอมทองซึ่งผม
พักอยู่กับพี่สาว

และขณะที่ผมกำลังเอื้อมมือไป
กดเปลี่ยนคลื่นวิทยุเพื่อหาสิ่งบันเทิงฟัง
ฆ่าเวลาอันน่าเบื่อหน่ายนั่นเอง เหตุการณ์
ที่ทำให้ผมหยุดหงิดมาตลอดระยะเวลา
หนึ่งเดือนกว่าๆ ก็บังเกิดขึ้น

ในกระจกส่องหลัง ผมเห็นรถกระบะ
สีดำคันหนึ่งพุ่งตรงเข้ามา มันแล่นมาด้วย
ความเร็วเหมือนคนขับเมายาบ้า ซึ่งหาก
คำนวณจากระยะและความเร็วแล้ว รถคันนั้น
ต้องพุ่งชนท้ายรถผมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การ
ชนจะต้องเกิดขึ้นแน่นอน

ผมถอนหายใจถึงรำคาญถึงเบื่อ-
หน่ายพลางละสายตาจากกระจกส่อง
หลังแล้วเหลียวไปด้านหลังเพื่อมองหา
รถคันนั้น

แต่สิ่งที่ผมพบก็คือความว่างเปล่า

ไม่มีรถกระบะสีดำ มันหายวับ
ไปแล้ว หายไปกลางอากาศ หายไปใน
วินาทีที่กั้นชนหน้ารถของมันควรจะอัด

กระแทกท้ายรถของผม

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เรื่องแบบนี้เกิดขึ้น ผมควรจะกลัวมากกว่านี้ ทว่าตั้งแต่ที่ผมซื้อรถยนต์มือสองเป็นของตัวเองจากเด็นท์รถย่านชานเมือง ผมก็พบเจอไอ้กระษะสีดำคันนั้นจนถือเป็นเรื่องปกติแล้ว มันจะปรากฏเข้ามาในกระจกส่องหลังของผมทุกครั้งที่ผมขับรถกลับบ้านหลังพระอาทิตย์ตกดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าวันไหนรถผมมาจอดติดไฟแดงอยู่ที่สี่แยกแห่งนี้ตอนประมาณสามทุ่มกว่าๆ มันจะปรากฏเข้ามาในกระจกส่องหลังในลักษณะที่พุ่งเข้ามาพร้อมขบวนของผมเต็มที

แรกๆ ผมกลัวจนขวัญหนีดีฝ่อ ไม่กล้าขับรถของตัวเองไปทำงานหลายวัน ต้องพึ่งพิงรถร่วมบริการขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ ที่เอาแน่เอานอนไม่ได้ สุดท้ายความสะดวกสบายก็เอาชนะความหวาดกลัว ผมกลับมาใช้รถคันนี้อีกครั้งในสัปดาห์นี้หลังจากที่ปล่อยให้มันนอนหมอบอยู่เฉยๆ เกือบครึ่งเดือน

คราวนี้ผมพยายามเลิกงานให้เร็ว ขับรถกลับบ้านให้ตรงเวลาก่อนหกโมงเย็น แต่นี่ก็เป็นครั้งแรกในอาทิตย์นี้ที่ผม

กลับบ้านช้าเพราะอยู่สะสางงานบัญชีที่คั่งค้างในบริษัทให้เสร็จสิ้น เพราะพรุ่งนี้เป็นวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ผมไม่อยากให้มันงานตกค้างไปถึงวันจันทร์

ตั้งนั้นตั้งแต่ขึ้นมานั่งกุมพวงมาลัยบนรถและขับรถออกมาจากบริษัท ผมจึงภาวนามาตลอดทางว่าอย่าให้เจออะไรที่ไม่อยากเจอเลย ผมไม่ได้กลัว เพียงแค่ไม่สบายใจที่ได้เจอเท่านั้นเอง

แล้วก็อย่างที่คุณเห็นครับ ในที่สุดไอ้รถกระษะผีสิงคันนั้นก็โผล่มาจนได้

ผมรู้สึกหงุดหงิดกับตัวเอง คนก็อยู่ส่วนคน ผีก็อยู่ส่วนผี ผมเติบโตมาจนมีอายุได้ยี่สิบห้าปี ผมเชื่อว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต้องมีที่มาที่ไป ผมแน่ใจว่ารถแก๊งมือสองของผมมันต้องมีประวัติในอดีตเกี่ยวข้องกับรถกระษะคันนั้นแน่

บางทีผมอาจจะใช้เวลาในวันหยุดสุดสัปดาห์นี้สืบหาเรื่องราวของมันดูอย่างจริงจังๆ เสียที

ใช่ ผมควรทำอย่างนั้นและควรทำมาตั้งนานแล้วด้วย

เมื่อสัญญาณไฟจราจรเป็นสีเขียว ผมกดปุ่มปิดวิทยุแล้วขยับเกียร์กดเท้าบนคันเร่ง พยายามปิดความวุ่นวายออกจาก

สมองและตั้งสติอยู่กับการควบคุมรถให้
ดีที่สุดขณะพารถเคลื่อนไปข้างหน้า

ตลอดทางกลับบ้าน ผมส่งกระจก
มองหลังเป็นระยะ แต่ผมก็ไม่พบอะไรอีก

.....

ไม่มีสิ่งไหนใดแฉ่งเตือนเลยว่่า เมื่อผม
เริ่มต้นการสืบค้นประวัติรถของตัวเองอย่าง
จริงจังในวันรุ่งขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างกลับง่ายตาย
กว่าที่คิด

“อ้าว ตื่นแล้วเหรออ ทิน”

เสียงพี่สาวของผมดังขึ้นอย่างประ-
หลาดใจ เมื่อเห็นผมนั่งชดก้าแพอยู่หน้า
คอมพิวเตอร์วินโดวส์ภายในห้องนั่งเล่น
ของบ้านทาวน์เฮาส์ที่เราเช่าอยู่ด้วยกัน
ตั้งแต่สมัยเข้ามากรุงเทพฯ เพื่อเรียนต่อ
ระดับมหาวิทยาลัย เธออยู่บ้านหลังนี้มา
เกือบสิบปี ผมและพี่สาวจึงรู้สึกผูกพันกับ
บ้านเช่าหลังนี้ไม่ต่างจากบ้านของตัวเอง
ที่จังหวัดกาญจนบุรีเท่าไรหรอก

ผมวางแก้วกาแฟลง แล้วหันไปตอบ
พี่สาวที่เดินลงบันไดมาจากชั้นบนด้วย
สภาพหัวหุงเหยิง ไม่เหลือคราบของครู
สาวในโรงเรียนประถมเลยสักนิด “เห็นหนึ่ง

หัวได้อยู่แบบนี้ คงยังไม่ตื่นหรือมั้งเจ้”

พี่สาวผมเธอชื่อ ‘ลูกตาล’ แก่กว่า
ผมเพียงปีเดียว ฉะนั้นจึงไม่ต้องแปลกใจ
เลยว่าในบางครั้งผมจะรู้สึกว่่าเธอเป็น
เหมือนเพื่อนมากกว่าพี่

“กวนประสาทแต่เช้าเชียวนะแก”

พี่ตาลหย่อนกายนั่งลงบนโซฟาข้างๆ ผม
พลงเอื้อมมือออกมาผัดกีระขะผมทีหนึ่ง
เป็นเชิงหยอกเย้าแล้วกล่าวว่่า “วันนี้วันเสาร์
แกจะตื่นเช้าทำไม ปกติเห็นออกจากห้อง
เกือบเที่ยง เอ...รีว่่าน้องฉันจะแอบนัดใคร
เอาไว้อะ?”

“เพื่อเจ๊อนะเจ้” ผมตอบพร้อมกัับ
หัวเราะ แล้วปรับน้ำเสียงให้จริงจังขึ้น “ผม
ไม่ได้นัดใครไว้อะนั่น เช้านี้ผมตื่นขึ้นมาตั้ง
แต่แปดโมงเพื่อหาข้อมูล”

พี่สาวผมหรีตว่่า “ข้อมูลอะไรของแก?”

“ข้อมูลเรื่องรถของผม” แล้วผมก็
อธิบายถึงเหตุการณ์ที่รถกระบะคันนั้นมัน
ขับตามผมมาเมื่อคืน พี่ตาลทราบมาตลอด
ว่่าตั้งแต่ที่ผมเป็นเจ้าของรถเก๋งมือสอง
คันนี้ ผมต้องเผชิญรถกระบะบะสีดำที่ขับ
ตามหลังมาหลายครั้งแล้ว

พี่ตาลฟังจบก็พยักหน้าครุ่นคิดและ
หันมากล่าวว่่า “แต่คราวก่อนที่แกโทรไปถาม

เดินทรก เขาก็บอกว่าไม่รู้เรื่องไม่ใช่หรือ”

เธอพูดถึงตอนที่ผมโทร. ไปโวยกับ
เสียเจ้าของเดินทรกครั้งที่ประสบเหตุมีรถ
ผีสิงขับตามหลังไล่ชนตูดในช่วงแรกๆ ตอน
นั้นผมก็ไมรู้หรือว่ามันจะเกี่ยวกันอย่างไร
แต่ในเมื่อผมนั่งรถคันอื่นไม่เคยพบเคยเจอ
เหตุการณ์แบบนี้มาก่อน พอมาขับรถเก๋ง
คันนี้กลับเจอ ผมเลยลงความเห็นว่ารถเก๋ง
มือสองที่ผมขอยืมเงินจากพี่สาวและผสม
เงินเก็บของตัวเองซื้อมันมาด้วยเงินสด
จำนวนสามแสนหกหมื่นห้าพันบาท ต้อง
มือดีที่ไม่ชอบมาพากล อาจจะเคยประสบ
อุบัติเหตุชนกับรถกระบะสีดำนั้น แล้วคน

ขับรถกระบะอาจจะตาย เขาคงแค้นและ
ไล่ตามหลอกหลอนทุกคนที่ขับรถเก๋งคันนี้
ก็เป็นได้

แต่แน่นอนครับ ลองเป็นรถมือสอง
คุณไปถามเจ้าของเดินทรกให้ตาย เขาก็
ไม่บอกคุณหรือกว่ารถที่เขาขายให้คุณผ่าน
การซ่อมแวนอะไรมาบ้าง

ผมดึงตัวเองออกจากห้วงคิด เหลียว
ไปยิ้มให้พี่สาวแล้วหันหน้าจอนิตบุ๊คให้
เธอดู

ผมชี้ที่หน้าจอ “ผมไม่โง่โทร.ไปที่
เดินทรอีกแล้วเจ้ ผมจะสืบด้วยตัวผมเอง
นี่ละ และนี่ก็คือการสืบขั้นแรกของผม พอ

ผมพิมพ์เลขทะเบียนรถผมลงไปค้นหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เจ็ลจงคูสิว่าผมเจออะไร”

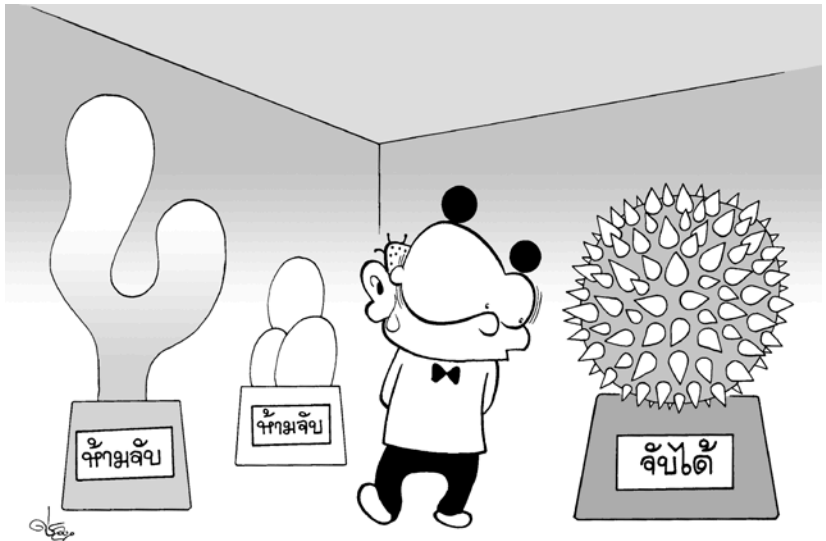
พี่ตาลโน้มตัวดูหน้าจอ เธอต้องหรีตาเล็กน้อยเพราะเป็นคนสายตาสั้นและยังไม่ได้หยิบแว่นบนห้องนอนมาสวมใส่

“หมอนุ่มหึ่งโหด ไล่ยิงพยาบาลสาวกลางเมือง เจ็บสอง-ตายหนึ่ง” พี่สาวผมอ่านข้อความบนหน้าจอเสียงดัง “เมื่อคืนวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 เวลาสามทุ่มห้าสิบนาที ดาบตำรวจเอกสุเทพ หนองคำ-โหด ร้อยเวร สน.ราชบุรีบูรณะได้รับแจ้งเหตุมีการยิงกันกลางสี่แยกราชบุรีบูรณะ โดยพยาน

ผู้เห็นเหตุการณ์แจ้งว่า ได้มีรถเก๋งสีขาว ยี่ห้อ...รุ่นเดียวกับของแกเลยนะ...ติดแผ่นป้ายทะเบียน สด 28...เสี่ย นี่มันทะเบียนรถแกนี่หว่า เจ้าทีน!”

“ครับ ทะเบียนรถผม” ผมผงกศีรษะไม่รู้ว่าควรจะดีใจหรือเสียใจดีที่ได้พบความจริงเกี่ยวกับบรกดของตัวเองอย่างนี้ “เจ้าอ่านต่อไปสิ แล้วจะงงหนักยิ่งกว่าผมอีก”

“เดี๋ยวละ ฉันทขอขึ้นไปเอาแว่นก่อน” พี่ตาลพูดแล้วลุกขึ้นเดินอ้อมโซฟาย่ำขึ้นบันไดไปห้องนอนชั้นบน ก่อนจะกลับลงมาพร้อมสวมแว่นตาไร้กรอบและนั่งลงอ่านข้อความบนหน้าจอซึ่งเป็นข้อมูลจากคลัง

หนังสือพิมพ์เก่าของเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ออนไลน์ฉบับหนึ่ง

ผมเห็นความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นที่สถานีบนใบหน้าของพี่สาว จากตอนแรกที่อ่านแม่มีปากอย่างจริงจังและตั้งใจ แต่เมื่ออ่านจบปากก็อ้ากว้างด้วยความคาดไม่ถึงว่ารถเก๋งสีน้ำเงินสภาพเยี่ยมกริบของผม เมื่อสองปีก่อนมันจะมีสี่ขาและกระโปรงหน้ารถก็มีสภาพที่ดูไม่ต่างจากกระป๋องน้ำอัดลมบูบู่

ในข่าวที่ผมค้นพบมันบอกไว้ว่าเจ้าของรถคนเก่าของผมเป็นพยาบาลสาวสวย มีหมอหนุ่มมาติดพัน หมอหนุ่มคนนั้นเป็นเจ้าของรถกระบะสีดำนำเข้ามาจากอเมริกา เขากำลังมีปัญหาความรักกับพยาบาลสาวสวย เพราะเข้าใจว่าเธอแอบคบหาหนุ่มคนอื่นนอกจากตัวเอง จนเมื่อวันวาเลนไทน์สองปีก่อน หมอหนุ่มคนนั้นเห็นพยาบาลสาวสวยขับรถไปกับหนุ่มหล่อคนหนึ่งโดยบังเอิญ เขาขับรถปาดหน้าหวังจะให้จอดลงไปเคลียร์กันที่ข้างทาง แต่พยาบาลสาวสวยไม่ยอมขับรถฉีกหนีไปอีกทาง หมอหนุ่มจึงเกิดอาการบันดาลโทสะประกอบกับอาการมีนเมา เขาควักปืนออกมาไล่ยิงรถเก๋งของพยาบาลสาวด้วยความเดือดดาล

กระสุนนัดหนึ่งเจาะเข้าล้อหลังของรถเก๋ง รถของพยาบาลสาวสวยเสียหลักพุ่งเข้าชนเกาะกลางถนน หมอหนุ่มเห็นอย่างนั้นก็ได้สติ ความเดือดดาลถูกแทนที่ด้วยความตกใจ เขาจอดรถกลางถนนและวิ่งลงไปดูว่าพยาบาลสาวเป็นอย่างไรบ้าง

แต่วิ่งไปไม่ทันถึง รถคู่คันหนึ่งก็พุ่งเข้ามาชนร่างของหมอหนุ่มเข้าอย่างจัง

ท้ายข่าวเขียนไว้ว่า พยาบาลสาวถูกอัดกับเบาะที่นั่งและพวงมาลัย มีกระดูกแตกหักทั่วร่าง ทีมกู้ชีพนำส่งโรงพยาบาลด้วยอาการสาหัส ส่วนหนุ่มที่นั่งมาด้วยกันนั้นเสียชีวิตระหว่างนำส่งโรงพยาบาล และจากการตรวจสอบเบื้องต้นพบว่า หมอหนุ่มทั้งสองคนเป็นพี่น้องกัน

ด้านหมอหนุ่มเจ้าของรถกระบะสีดำ... เขาไม่ตาย ถูกนำส่งโรงพยาบาลด้วยอาการสาหัสเช่นเดียวกับพยาบาลสาว มันเป็นเรื่องที่คาใจผมมาก ผมลองค้นดูประวัติเกี่ยวกับคดีนี้อีก แต่กลับไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมอะไรอีกเลย มันเป็นเรื่องข่าวก่อนที่คนสนใจอยู่เพียงวันสองวัน ไม่มีความคืบหน้าว่าหมอหนุ่มและพยาบาลสาวมีอาการเป็นอย่างไรบ้างหลังเข้ารับการรักษา พวกเขาอาจจะตาย หรืออาจจะ

มีชีวิตอยู่ได้

แต่ผมจะรู้ได้อย่างไรล่ะว่าหมอคนนั้นตอนนี้กลายเป็นผีที่ขับรถตามผมจริงๆ หรือเขายังมีชีวิตอยู่โดยที่ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับผมเลย?

ผมมองหน้าพี่สาว แล้วหันมองหน้าจอโน้ตบุ๊ก ทันใดนั้นความคิดบางอย่างก็ผุดวาบขึ้นมา ผมลองพิมพ์ชื่อของหมอหนุ่มคนนั้นค้นหาในอินเทอร์เน็ต

และมันให้ผลลัพธ์มากกว่าที่คิด

ผมพบชื่อและที่อยู่ของเขาในเว็บไซต์สมุดหน้าเหลือง ผมรีบจดข้อมูลเหล่านั้นเอาไว้ ก่อนที่ผมจะทำอย่างเดียวกันนี้ด้วยการค้นหาข้อมูลของพยาบาลสาวผู้ที่รถของเธอกลายเป็นรถของผมอยู่ในตอนนี้

ผมได้ชื่อ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์บ้านของพวกเขาอย่างง่ายดายทางพิศูจน์ว่าเกิดอะไรขึ้นกับหมอหนุ่มและพยาบาลคนนั้นสว่างไสวขึ้น พี่ตาลมองผมอย่างแปลกใจว่าผมจะทำอะไร เมื่อเห็นผมควักโทรศัพท์มือถือขึ้นมา ผมกดเบอร์โทรศัพท์ เลือกรายชื่อติดต่อฝ่ายของหมอหนุ่มผู้เป็นเจ้าของรถกระบะสีดำเป็นฝ่ายแรก

ผมกดปุ่มโทร.ออก ยกโทรศัพท์แนบหู นาฬิกาบอเวลาเก้าโมงสี่สิบนาที เสียงสัญญาณดังขึ้นห้าครั้ง หญิงวัยกลางคนผู้หนึ่งก็รับสาย

“ฮัลโหล?”

“สวัสดีครับ ที่นั่นใช่บ้านของคุณหมอชาครหรือเปล่าครับ” ผมพูด คบคูน้ำเสียงไม่ให้สั้นจนเกินไปเพราะความตื่นเต้น

“ใช่ค่ะ มีอะไรหรือคะ?” หญิงวัยกลางคนถามกลับด้วยเสียงประหลาดใจ

ผมตอบ “ผมมีเรื่องบางอย่างจะคุยกับคุณหมอชาคร ไม่ทราบว่าคุณหมออยู่หรือเปล่าครับ”

หญิงวัยกลางคนเงยไปครู่หนึ่ง ก็กล่าวตอบเสียงเครือว่า “มีอะไรก็พูดกับฉันได้เลยค่ะ ฉันเป็นแม่ของเขา คุณคงยังไม่รู้ข่าวสินะคะ”

นาที่นั้นหัวใจผมเต้นตึกตัก ผมจะรู้แล้วว่าเกิดอะไรขึ้นกับเจ้าของรถกระบะสีดำคันนั้น ถ้าเขาตายไปแล้ว ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่าวิญญาณของเขาขับรถคอยตามรถของ ผมเพราะคิดว่าผมเป็นคนรักใหม่ของพยาบาลสาวหรืออะไรทำนองนั้นแน่ๆ

“ข่าวอะไรครับ?”

ปลายสายถอนหายใจก่อนตอบเสียงขมขื่น “คุณหมอประสบอุบัติเหตุถูกรถตู่ชน ตอนนี้นอนไม่ได้สติเป็นเจ้าชายนิทรามาสองปีแล้วค่ะ”

.....

บ่ายวันนั้น ผมใช้เวลาหมดไปกับการเยี่ยมคุณหมอชาครซึ่งนอนรักษาตัวอยู่ที่บ้านในแถบแจ้งวัฒนะ ก่อนที่จะเดินเข้าบ้านและอธิบายเรื่องราวทั้งหมด ผมพบรถกระบะสีดำคันนั้นจอดปุ่จบบนที่โรงรถ มันเป็นรถที่คุณหมอชาครรักมาก คุณแม่ของหมอเลยไม่กล้าขายทิ้ง แม้จะไม่มีใครใช้ประโยชน์จากมันแล้วก็ตาม

ในขณะที่เดียวกับที่ผมมาบ้านคุณหมอชาครนั้น ผมก็ส่งพี่ตาลไปที่บ้านของพยาบาลสาวซึ่งตั้งอยู่แถวพระรามสอง (โชคดีที่วันนี้เป็นวันเสาร์ พี่ตาลจึงไม่ต้องไปสอนนักเรียนและสามารถช่วยเหลือผมได้เต็มที่) เพราะจากการตรวจสอบเมื่อเช้าผมพบว่าพยาบาลสาวคนนั้นก็ยังไม่ตายและยังมีสติครบถ้วนดีทุกประการ

เว้นเพียงแต่ร่างกายที่เป็นอัมพาตตั้งแต่ช่วงเอวลงไปเท่านั้น

ผมจึงคิดว่าผู้หญิงที่มีท่าทีเรียบร้อยและอภัยค้ายดีอย่างพี่สาวผม คงสามารถพูดคุยกับเธอได้ดีกว่าผมเป็นแน่ พี่ตาลจะเป็นคนเล่าให้เธอฟังว่าผมพบเจอเหตุการณ์อะไรมาบ้างหลังซื้อรถของเธอมาใช้งาน ผมกับพี่สาวนัดแนะกันว่า หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ความลับหน้าก็จะโทร.บอกอีกฝ่ายทันที

แต่ผมมาถึงบ้านของคุณหมอชาครได้พักใหญ่แล้ว ยังไม่มีโทรศัพท์จากพี่ตาลเลยสักกริ่งเดียว

ผมใช้เวลาระหว่างนั้นนั่งอยู่ในห้องรับแขกกับคุณแม่ของคุณหมอชาคร หล่อนเป็นหญิงวัยกลางคนร่างกายผอมแห้งและมีใบหน้าที่แลดูอมทุกข์อยู่ตลอดเวลา

หล่อนเล่าประวัติความเป็นมาของคุณหมอให้ผมฟัง ผมเลยได้รู้ว่าคุณหมอเป็นคนที่มีบุคลิกแบบสองขั้ว คือในเวลาปกติก็เสียบๆ หนึ่งๆ ยิ้มแย้มเยือกเย็น แต่บทโมโหขึ้นมาจะกลายเป็นคนอารมณ์ร้อนอย่างเหลือเชื่อ ถึงขนาดเคยมีเรื่องชกต่อยกับหมอฝึกหัดรุ่นน้องมาแล้ว

และหมอชาครเป็นคนที่รักใคร่รักจริง จะรักจนหมดใจ แต่มีข้อเสียคือชอบหึงหวงฝ่ายหญิงอย่างไม่มีเหตุผล มันจึงเป็นสาเหตุ

ให้คุณหมอบทากับสาวคนไหนไม่ได้นานสุดท้ายต้องเลิกกันไปอย่างรวดเร็ว มีที่คบได้นานที่สุดก็คือพยาบาลรดา ซึ่งก็คือเจ้าของรถคนเก่าของผมนั่นเอง

พวกเขาคบกันมาได้หนึ่งปีก่อนที่จะเกิดเหตุอันน่าเศร้านั้น คุณแม่ของหมอชาครเล่าว่า ก่อนเกิดเหตุ หมอชาครกับพยาบาลรดาได้มีเรื่องหมางใจไม่พูดคุยกันมาประมาณสองอาทิตย์แล้ว ส่วนเรื่องที่จะทะเลาะกันก็หนีไม่พ้นเป็นเหตุมาจากความหึงหวงของหมอชาครอีกนั่นละครับ แต่มันควรจะจบเหมาะพอดีที่วันเกิดเหตุเป็นวันวาเลนไทน์ หมอชาครพยายามโทรไปอ้อขอคืนดี แต่ถูกพยาบาลรดาปฏิเสธ เลยไปดื่มเหล้าข้อมใจกับเพื่อนในร้านอาหารแถวราชบุรีบูรณะตั้งแต่เย็นจนถึงสามทุ่มกว่าจึงเดินทางกลับ

ทว่าระหว่างขับรถจะออกจากร้านก็บังเอิญเห็นรถของพยาบาลรดาแล่นผ่านหน้าไป บนเบาะผู้โดยสารมีหนุ่มหล่อ นั่งอยู่ หมอชาครไม่รู้ว่าหนุ่มคนนั้นเป็นพี่ชายที่เพิ่งกลับมาจากต่างประเทศของพยาบาลรดา เธอพาพี่ชายมาซื้อของขวัญไปให้พี่สะใภ้เพื่อเซอร์ไพรส์วันแห่งความรัก หมอชาครขับรถไล่ตาม แต่พยาบาล

รดาทราบดีว่าหมอชาครเป็นคนโมโหร้าย เธอเลยไม่ยอมจอดรถ พยายามขับหนีไปให้ไกล แต่สุดท้ายผลก็ออกมาไม่สวยงามนัก ไม่ว่าจะป็นฝ่ายของใครก็ตาม

ผมพูดคุยอยู่ในห้องรับแขกประมาณชั่วโหมงกว่า คุณแม่ของหมอชาครก็ลุกขึ้นและพาผมเข้าไปหาร่างที่นอนสงบนิ่งอยู่บนเตียงซึ่งล้อมรอบด้วยอุปกรณ์ที่เหมือนถูกยกมาจากโรงพยาบาลอย่างไรอย่างนั้น

ผมรู้สึกอธิบายไม่ถูกเหมือนกันนะครับที่ได้เข้ามาหยุดยืนอยู่ข้างๆ เตียงของคนที่ผมคิดว่าเขากลายเป็นวิญญาณขับรถผีสิงไล่ตามผมตลอดหนึ่งเดือนที่ผ่านมา ผมยืนนิ่งเป็นหิน ไม่รู้ว่าควรวางตัวอย่างไรกับร่างผมชูบภายใต้ผ้าห่มที่คลุมขึ้นมาระดับหน้าอกบนเตียงนี้

หมอชาครที่ผมพบคือบุรุษหนุ่มหน้าหล่อเข้มอายุราวสามสิบกว่า เขานอนหลับตา มีสายออกซิเจนเสียบอยู่ที่จมูก ผมคิดไม่ออกแล้วว่าในเมื่อหมอชาครยังคงหายใจ แม้จะด้วยเครื่องช่วยหายใจก็ตาม แต่อย่างน้อยสิ่งที่ผมพบก็ยืนยันได้ว่าหมอชาครยังมีชีวิตอยู่ เขายังไม่ตาย

แล้วภรรยาบะสีตำคั้นนั้นมาจากไหน? จะมีทางเป็นไปได้มั๊ยที่วิญญาณของหมอชาครสามารถล่องลอยออกไปที่ไหนก็ได้ในสภาวะที่ร่างกายหลับไหลอย่างนี้ ผมเคยดูในภาพยนตร์ก็มีให้เห็นธมไป แต่นี่มันโลกแห่งความจริง มันจะเป็นได้หรือ? และถ้าเป็นได้ หมอชาครจะทำอย่างนี้ทำไม เขาน่าจะรู้ว่าผมไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีกับพยาบาลสาวของเขา

แต่ขณะที่ผมยืนวางตัวไม่ถูกอยู่นั้นเอง คุณแม่ของหมอก็เอ่ยให้ผมฟังเสียงสั้นครือว่า ตั้งแต่เกิดเหตุ ทางครอบครัวหล่อนก็ไม่ได้ติดต่อครอบครัวของพยาบาลวรดาเลย ไม่มีการขอโทษ ไม่มีการแสดงความเสียใจ ไม่มีแม้การส่งข้อความหรือโทรศัพท์ คุณแม่ของหมอชาครบอกว่า หล่อนไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร หล่อนทราบว่เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของลูกชายหล่อน แต่ทุกครั้งที่หล่อนยกหูโทรศัพท์ขึ้นมาเพื่อโทร.ไปที่บ้านของพยาบาลวรดา ก็ให้มีความรู้สึกจุกอกพูดไม่ออกจนต้องวางหูโทรศัพท์กลับไปเดิมทุกครั้ง

เมื่อฟังจบ ความคิดบางอย่างก็วาบเข้ามาในหัวของผมทันที

ไม่แน่ว่า สิ่งที่หมอชาครต้องการอาจจะ

ไม่ใช่การหลอกหลอนผมก็ได้ แต่เขาอาจจะต้องการสื่อสารให้ผมมาหาเขาเพื่อทำอะไรบางอย่าง มันอาจเป็นสิ่งที่เขาไม่มีโอกาสได้ทำหรือทำได้อีกแล้วในชีวิตนี้...ยังไม่ทันที่ห้วงคิดของผมจะจบลง วินาทีนั้นเสียงโทรศัพท์มือถือของผมก็ดังขึ้น ผมควักออกมาดูหน้าจอพบว่าผู้โทร.มาคือพี่ตาล

ผมรับโทรศัพท์อย่างตื่นเตน แต่หลังจากได้ยินสิ่งที่พี่ตาลพูดแล้ว ผมกลับตื่นเตนกว่าเดิมหลายเท่า

พี่ตาลบอกว่าตอนนี้เธอคุยอยู่กับพยาบาลวรดามาได้สองชั่วโมงแล้ว และพยาบาลวรดาที่รู้ว่าผมกำลังอยู่ที่บ้านของคุณหมอชาคร เธออยากให้ผมนำโทรศัพท์ไปแนบที่ใบหูของคุณหมอเป็นเวลาสองสามนาที พี่ตาลบอกว่าพยาบาลวรดามีบางสิ่งบางอย่างอยากจะทำบอกกับคุณหมอเป็นครั้งสุดท้าย

ผมทำตามความประสงค์ของเธอ ผมนำโทรศัพท์ไปแนบที่ใบหูของคุณหมอชาครผู้นอนไม่ได้สติ ผมไม่รู้ว่พยาบาลบออะไรกับหมอ แต่ขณะที่ผมยกโทรศัพท์ขึ้นหลังครบกำหนดสองนาที ผมก็เห็นน้ำตาใสๆ เม็ดหนึ่งกลิ้งออกมาจากหางตาที่ปิดสนิทของคุณหมอ

น้ำตาเม็ดนั้นหยดลงบนหมอนและซึม
หายไปอย่างรวดเร็ว

.....

เมื่อกลับถึงบ้านในค่ำวันนั้น ผมถาม
พี่ตาดว่าพยาบาลบรรดาพูดอะไรกับหมอ
ชาคร พี่ตาดตอบว่าไม่มีอะไรมาก พยาบาล
บรรดาเพียงแค่ว่า สำหรับเรื่องราวที่
เกิดขึ้น เธอไม่ถือโทษโกรธหมอชาครที่
ทำให้เธอเป็นอย่างนี้ เพราะตัวหมอเองก็
ได้รับผลตอบแทนที่เลวร้ายกว่าเธอมาก
เธอยกโทษให้หมอและขอให้ต่างฝ่ายต่าง
อโหสิกรรมให้แก่กันและกันเสียเถิด

พยาบาลบรรดาพูดเพียงเท่านั้นเอง

ผมไม่รู้ว่าน้ำตาของหมอชาครไหลออก
มาได้อย่างไร แต่ผมคิดว่ารู้แล้วว่าน้ำตาของ
เขาไหลออกมาเพราะอะไร บางทีคำคำนี้อาจ
เป็นสิ่งที่หมอชาครต้องการมาตลอดสองปี
ที่ผ่านมาก็ได้นะครับ คำว่าให้อภัย หมอคง
อยากได้ยินคำนี้จากปากของผู้หญิงที่เขารัก
แต่เขากลับทำให้เธอต้องเจ็บปวดไปตลอด
ชีวิต หมอจึงพยายามติดต่อใครสักคนที่พอ
จะช่วยเขาได้ หวยก็เลยมาออกที่ผมซึ่ง
ครอบครองรถของพยาบาลบรรดาอยู่

หนึ่งเดือนต่อมา ผมได้รับทราบ
ข่าวการจากไปตลอดกาลของหมอชาคร
เขาเสียชีวิตอย่างสงบในบ้านพักด้วย
ภาวะติดเชื้อในกระแสเลือด หลังจากนั้น
เป็นต้นมา ผมเคยลองของโดยการตั้งใจ
ขับรถกลับบ้านตอนดึกหลายครั้ง แต่ไม่
ว่าผมจะขับรถผ่านถนนเส้นไหน จอดติด
ไฟแดงที่สี่แยกอะไร เวลาเท่าไร ก็ไม่เคย
มีรถกระบะสีดำลึกลับแวบมาให้ผมเห็น
อีกเลย

ผมมั่นใจว่าวิญญูณของหมอ
ชาครคงได้ในสิ่งที่เขาต้องการ เขาคง
หมดห่วงแล้ว ผมตั้งใจที่มันเป็นอย่าง
นั้น มาถึงตอนนี้ผมสามารถใช้รถของ
ผมได้อย่างสบายใจ มันเป็นรถคันแรก
ในชีวิตของผม และได้ให้ประสบการณ์
บางอย่างที่ซื้อหาไม่ได้มาเป็นของแถม
อีกต่างหาก

ของแบบนี้ใช้ว่าจะหากันได้ง่าย ๆ นะ
ครับ ผมคิดว่าผมจะจดจำประสบการณ์ครั้งนี้
ไปจนวันตายเลยทีเดียว

เฮ้...แฟนผม
ที่เป็นนักศึกษา
เขาคิต F ด้วย

ดีใจๆ

อ้าวเฮ้ย...น้ำน้อต
ดีใจที่แฟนนักศึกษา
คิต F เนี่ย...นะ...โห...
คิดได้ไง ไม่เห็น
แก่อนาคตน้อง
เขาริ๊งน่า

ทำตัวอย่าง
ไม่ดี

ไม่ใช่อย่างนั้นครับน้ำเงิงชาย
ที่น้องเขาคิต F นะ เขาคิต FHM ได้รางวัล
สาวปั้นท้ายดินระเบิดมาต่างหากละ
อูย...ดีใจเป็นที่สุดกับ...

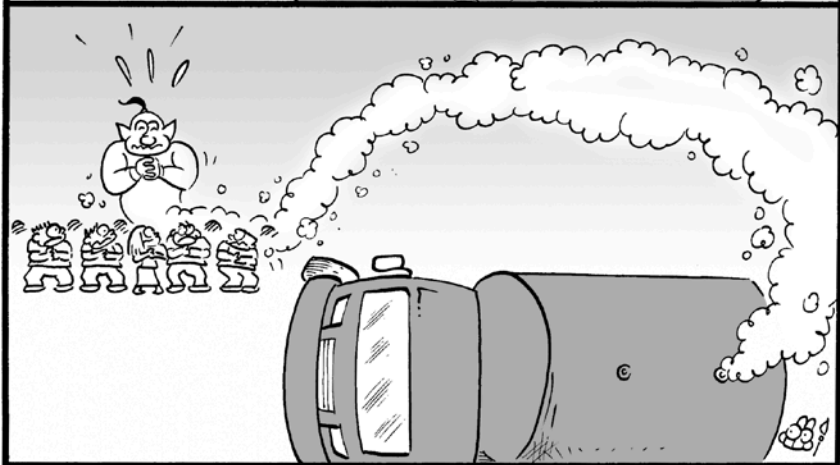
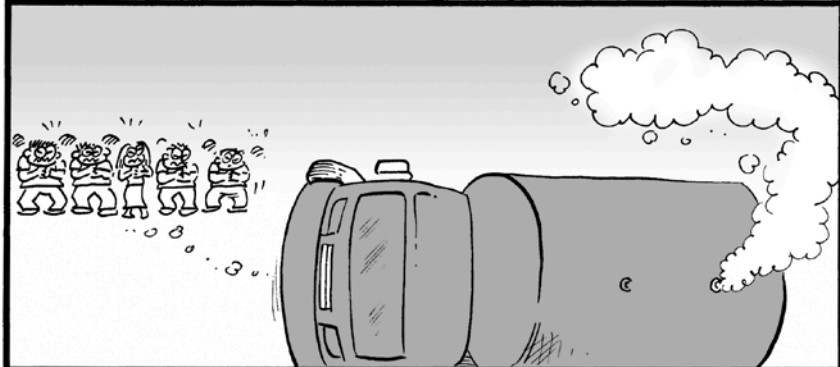
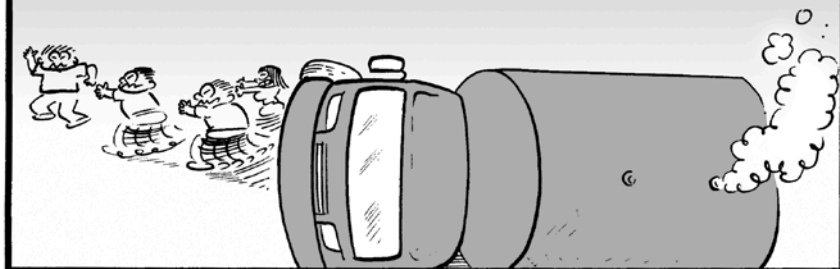
ฮ้าง

F...FHM...WOW!

FHM

๕๐๕๒๓๘

สุดระทึก! ทุ์รถแก๊สคว่ำฟุ้งกระจาย

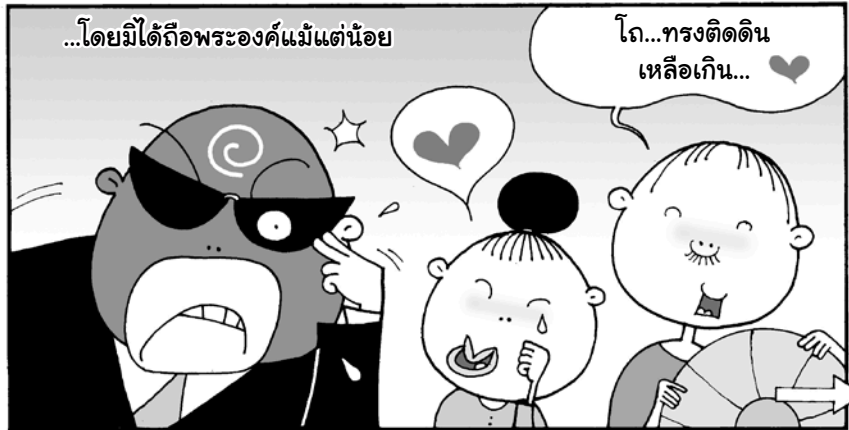

เจ้าหญิงรัชทายาท
แห่งสหพันธรัฐอาดูอาตุ
เสด็จเยือนประเทศไทย

ทรงขอบพระทัยในเมืองไทยและคนไทย
โดยเฉพาความอุดมสมบูรณ์ของ 'ชนบท'
ทรงลุยเข้าไปท่ามกลางทุ่งนาเขียวขจี...

...อย่างมีความสุข

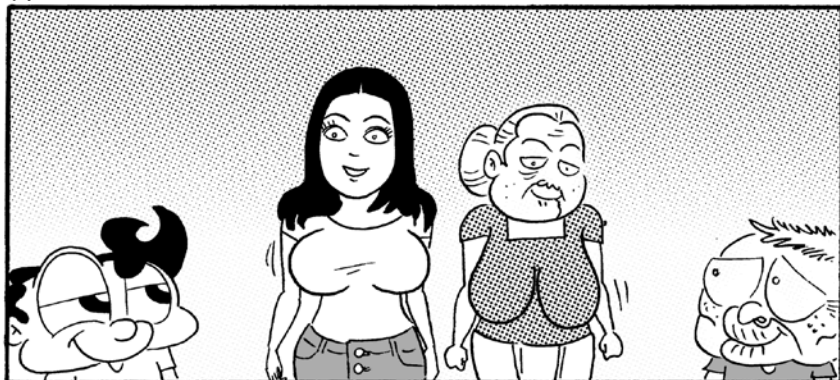
...โดยมิได้ถือพระองค์แม้แต่น้อย

โถ... ทรงติดดิน
เหลือเกิน... ♡

HELP ME... ร้าย
PLEASE
...

อ้อ! บ้านท่านเรียกติดดิน
จั้นเหรอ...บ้านตุเรียกจมโคลน
ว้ากกก!
รีบไปช่วย
กันเร็ว...ว...

รุ่นนี้แล้วยังจะยึดทิชชูเหมือนกับ
สาวๆ อีกรอระ

“แหะๆ...พอดิเมียเกล้ากระผมเปิดร้านตัดเสื้อให้เจ้าขุนมูลนายในวังนะท่านแม่ทัพ พอเธอเห็นชุดจิตรๆ โทรมๆ ไม่ค่อยมีลวดลายอะไร ก็เลยจัดขลิบทองดั้นทอง ที่เหลือให้นิดหน่อย ไม่ได้ผิดระเบียบนะขอรับ”

เกินหน้าเกินตาวิจัย!

จะผิดก็ตรงข้อหาหมั้นไส้เน้แหละ

มดเฒ่า

“ทุกคืนก็เที่ยวแบบนี้ คินนี่เปลี่ยนบรรยากาศไปบาร์เกย์ดีกว่ามั๊ย...”

“นายกั๊นหายใจสั๊กครู้ได้มั๊ย...เพราะนายทำให้ลูกกอล์ฟฉันทันสนั”

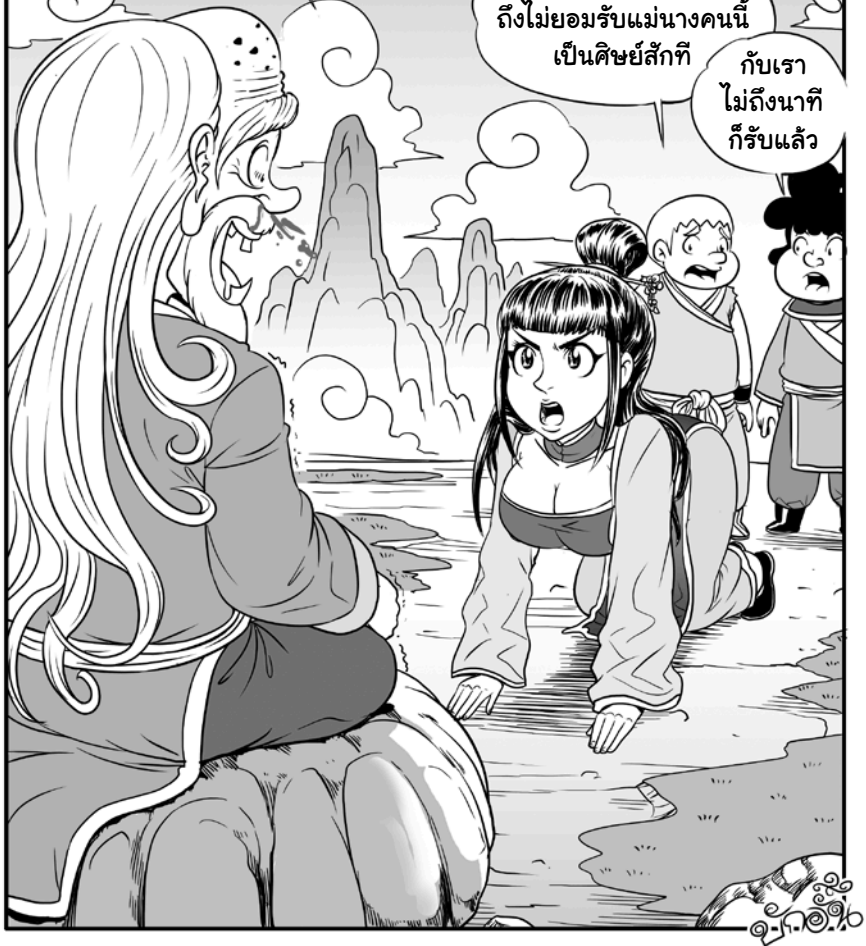

ท่านอาจารย์
ถ้าท่านไม่รับข้าเป็นศิษย์
ข้าจะคุกเข่าอยู่อย่างนี้
ไม่ไปไหนเด็ดขาด

เชิญเจ้าคุณเข้าไปอีก
เพื่อแสดงความแน่วแน่
ที่จะให้รับเจ้าเป็นศิษย์

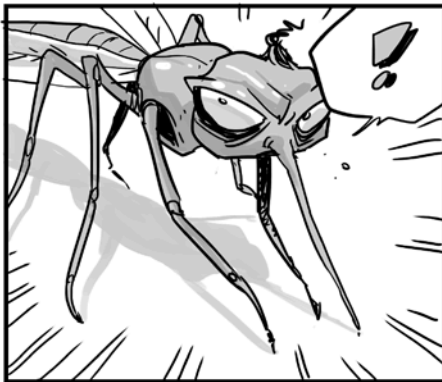
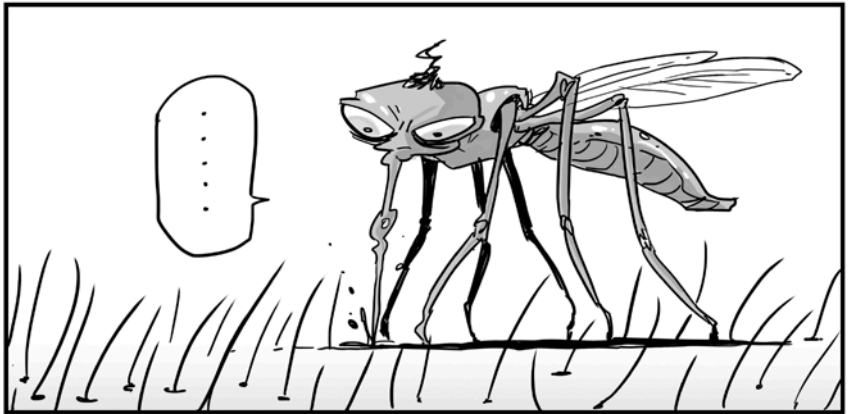
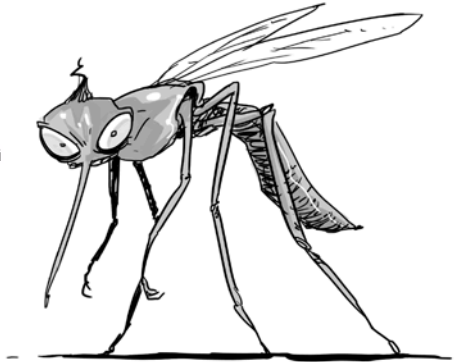
ทำไมอาจารย์
ถึงไม่ยอมรับแม่มองคนนี่
เป็นศิษย์สักที

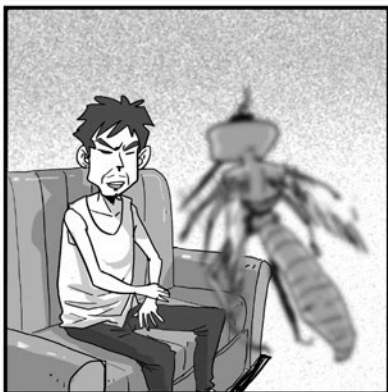
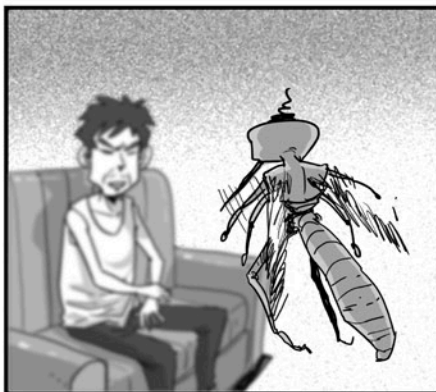
กับเรา
ไม่ถึงนาที
ก็รับแล้ว

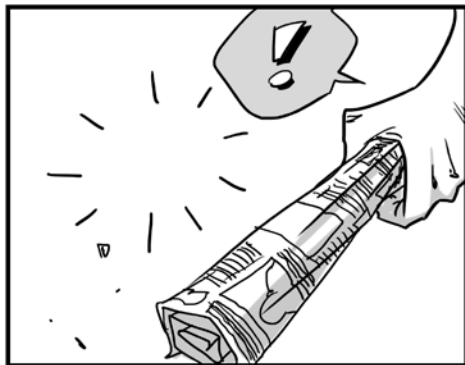
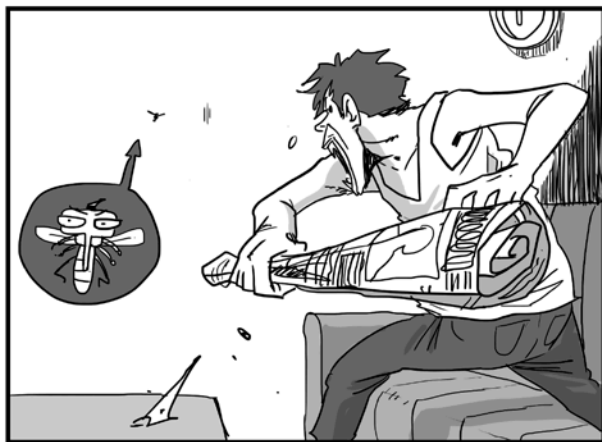
ຍວດຍຸງ

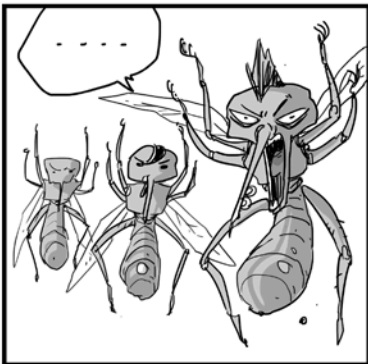
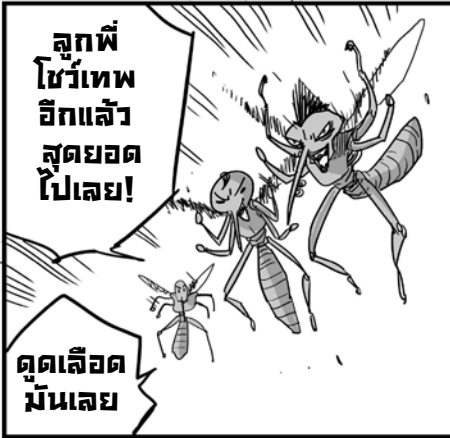
STORY & ILLUSTRATED BY THE DUANG

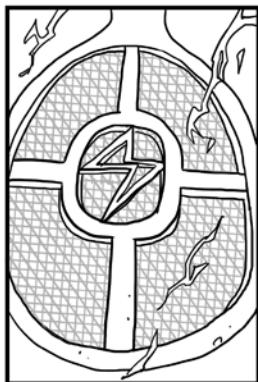
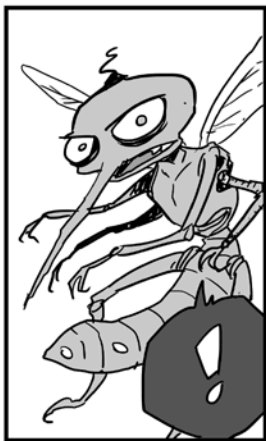

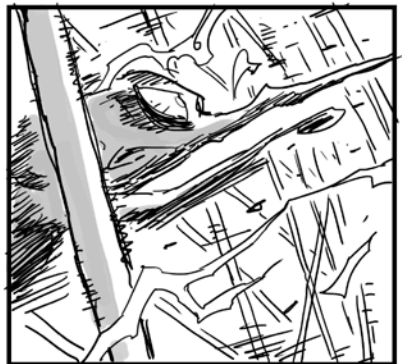
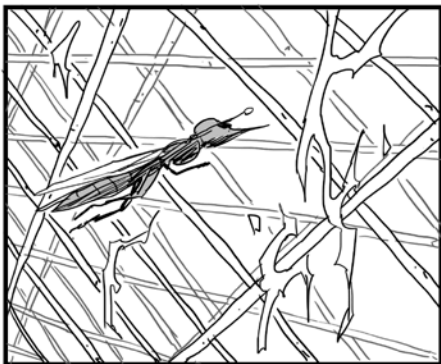
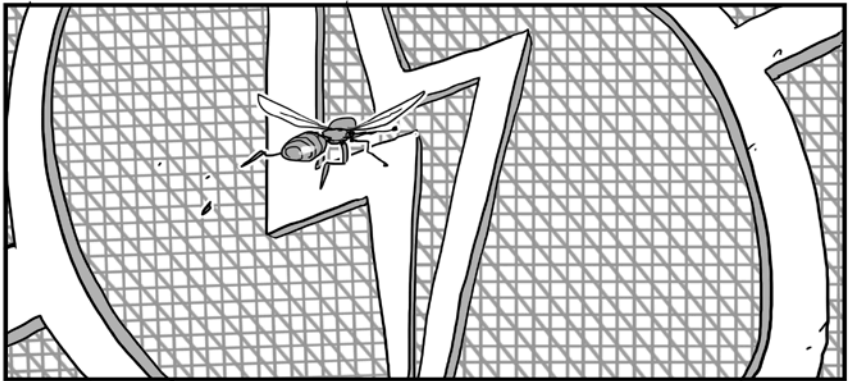
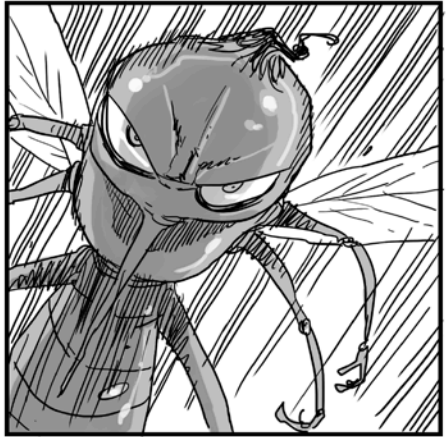
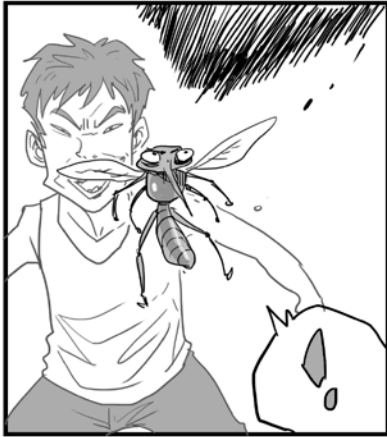

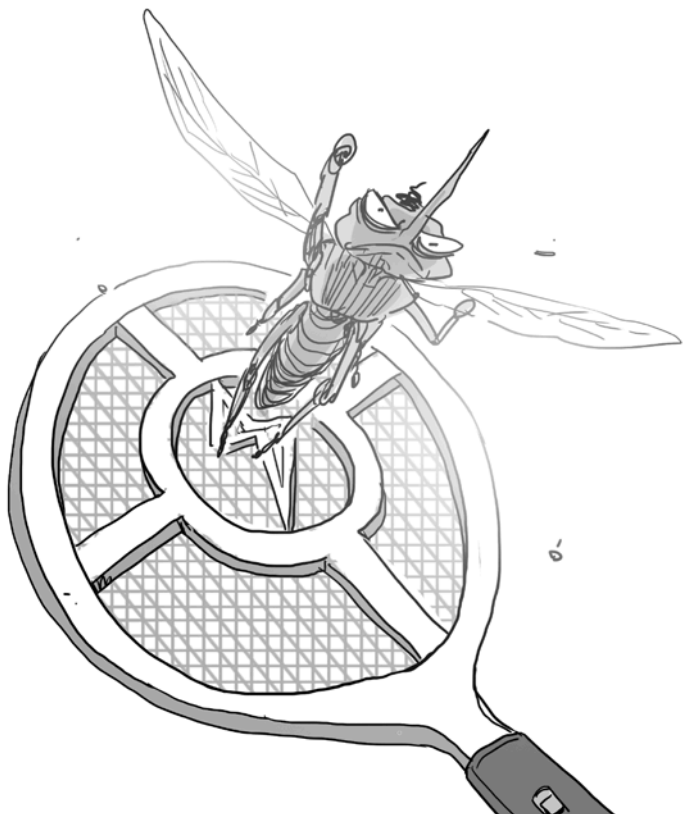
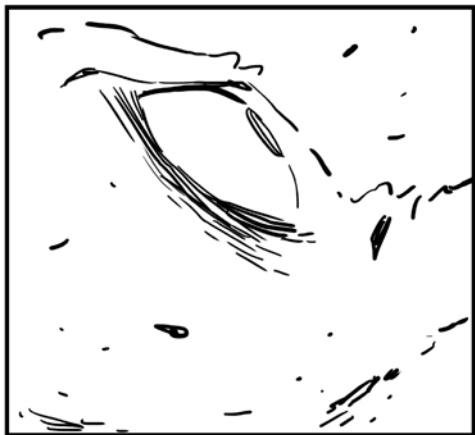

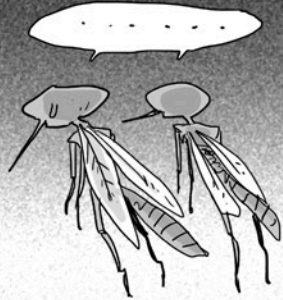

เราได้สร้างตำนานใหม่แล้ว
จากนี้ไปยุ่งทุกตัว
ต้องจดจำเรา ฮ่า ฮ่า
แค่คิดก็เจ๋งแล้ว

แม่ครับ
ไปส่งผมหน่อย
เดี๋ยวไปเรียนไม่ทัน
!!!

THE END

: สัก

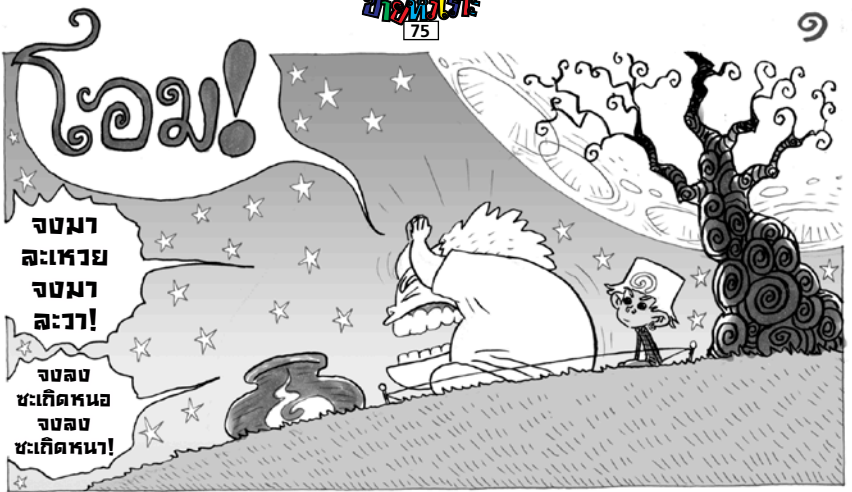

เดี๋ยวขอแวะไปรับผู้โดยสารอีกคน แล้วเราค่อยไปวิมานฉิมพลีกัน

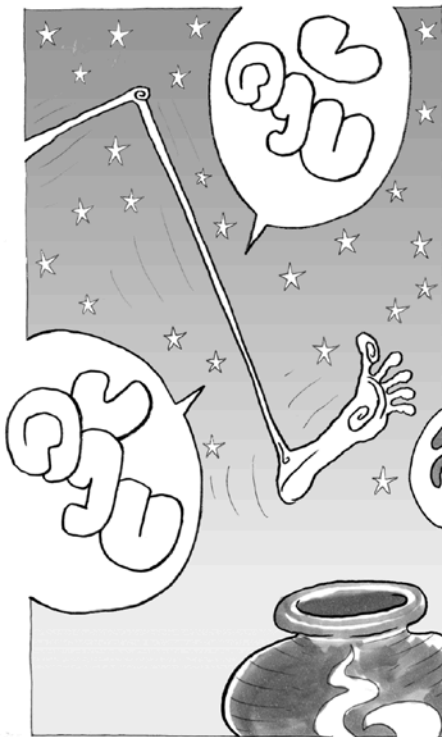
มองอะไร ไม่เคยเห็นเซฟกระทะเหล็กกรีง

จกมา
ละเหวย
จกมา
ละวว!

จกलग
ชะเกิดหนอ
จกलग
ชะเกิดหนา!

อู

อู

อิม

อิม...

เอาใจ
สละจ๊ะ
อาจารย์
จ๋า!
ถ้าคาถาอาคม
ไม่ลงพอ
จะย่อให้ตัวเล็ก
ลงได้
ก็ต้อง
หาหม้อทรงสูง
ชะละม้าง...

บ่เป็น
หยิ่งดอ
เพราะยังง

ก็...

ต้องเอา
มาถ่วงน้ำ
อยู่แล้ว

โปก
ปูนาคม
ชะหนอย
ก็ได้เลย

บูบ

บูบ

ผ่านมือถึงนั้น

เด็ก ๆ วัยประถมฯ จับกลุ่มคุยกัน
ระหว่างรอผู้ปกครองมารับ

เด็ก 1 : “ฉันได้ยินมาว่าพ่อของป๋อง-
แป้งทำคอลลอดให้ตุ้ต๊ะกับต๋อมแต่มจริงหรือเปล่า”

เด็ก 2 : “ใช่แล้วละ แล้วยังทำคอลลอดให้ฉันกับน้องด้วยนะ”

เด็ก 1 : “แสดงว่าพ่อของป๋องแป้งเป็นหมอทำคอลลอดที่เก่งมากเลยสิ ถึงได้ทำคอลลอด
ให้พวกเราตั้งหลายคน”

เด็ก 2 : “พ่อของป๋องแป้งไม่ใช่หมอทำคอลลอดหรอก แต่เป็นตำรวจจราจรนะ
งานชุกกว่าหมอทำคอลลอดอีกนะ”

สุณิสสา

เหมาะที่สุด

สื่อกระหึ่มวงการภาพยนตร์ที่ค่ายหนังชื่อดังมอบหมายให้ผู้กำกับหน้าใหม่สุด ๆ
กำกับภาพยนตร์เด็กแนวแฟนตาซีทุนสร้าง 100 ล้าน

นักข่าว : “อะไรที่ทำให้คุณมั่นใจในตัวผู้กำกับหน้าใหม่คนนี้ ถึงขนาด
ยกให้รับผิดชอบงานช้างขนาดนี้คะ”

ประชาสัมพันธ์ค่ายฯ : “ก็เพราะเขามีประสบการณ์สูงคะ การกำกับเรื่องนี้ไม่น่า
ยากสำหรับเขา”

นักข่าว : “เท่าที่รู้มาเขาไม่เคยทำงาน
ในวงการบันเทิงเลยนี่คะ
แล้วจะเอาประสบการณ์มา
จากไหน”

ประชาสัมพันธ์ค่ายฯ : “ถึงเขาไม่มีประสบการณ์ในวงการบันเทิง แต่เขาคำกับละครลิงมาเป็นสิบๆ ปี แ่ก้กำกับเด็กแค่นี้เอาอยู่แน่นอนค่ะ”

Puyza

โรคยอดฮิตของฮีโร่

Batman

ความดันสูง เนื่องจากนอนกลับหัวทุกคืนเลยทำให้เลือดไหลไปรวมที่ศีรษะหมดก็เลยมีอาการมินๆ เวียนศีรษะ ปวดหัวเรื้อรัง และหูอื้อได้ยินเสียงวิ้งๆ เหมือนเสียงคลื่นค้างคาว

Superman

เขื่อราในร่มผ้า เพราะเวลาแปลงร่างต้องใส่กางเกงในไว้ข้างนอก ตากลมตากฝนตลอด พอกลับร่างคนปกติ ใส่กลับเหมือนเดิม เลยเกิดอาการ...คัน

Thor

กล้ามเนื้ออักเสบ ก็เล่นถือค้อนมหึมาทั้งวันทั้งคืน แบกไปแบกมาจนเส้นเอ็นปวดหมด

Iron Man

กลาก เกาถื่น เนื่องจากไม่ว่าจะอาบน้ำเสร็จตัวแฉะ หรือหลังจากทำงานซักแห้งก็กลับมาแปลงร่างเป็นมนุษย์เหล็ก เหงื่อกับน้ำไม่ได้ระเหยไปไหนเลยกลายเป็นคราบติดตามผิวหนัง กลายเป็นเชื้อราตราแผ่นดินที่ไปเลย

Ultra Man

เสื่อมสมรรถภาพ เพราะมีพลังอยู่ได้แค่ 3 นาที หุหุ

จันทิมา

“กลัวแล้ว...กลัวแล้ว...ผมกลัวเข็ม...”

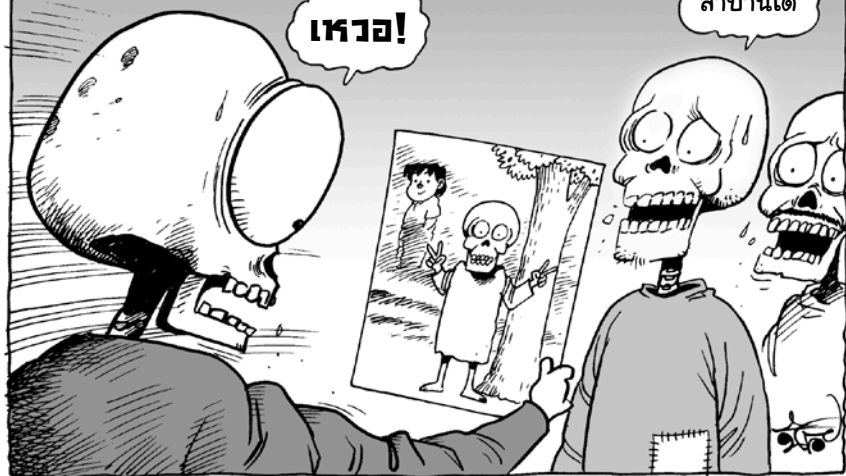
ถูกผีเข้า
อยู่รอะ

“มันเป็นภาพถ่ายติดคนจริงๆ...ตอนถ่ายไม่มีใครอยู่ตรงนั้นเลยจริงๆ...”

เหวอ!

สาบานได้

NICK STORY

อิทธิพล

พินิคมาแรง

จริง ๆ ะ

ในการ์ตูนพินิค
ก็แรงอยู่แล้ว
แปลกอะไร

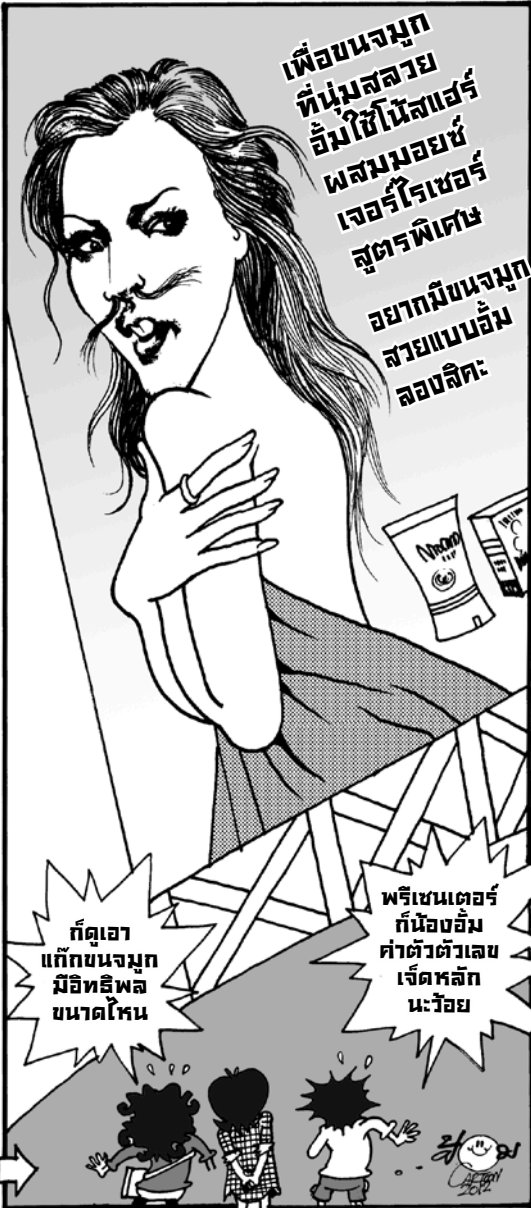
มันไม่ใช่
แค่ขายหัวเราะ
มหาสนุก
แล้วไฉน

แรงยังไฉ

แรงถึงไหน

แรงแค่ไหน

เพื่อนจมูก
ที่นุ่มสววย
อิมใช้ไนสแอร์
พสมมอยซ์
เจอร์โรเซอร์
สูตรพิเศษ

อยากมีขจมูก
สวยแบบอิม
ลองสิคะ

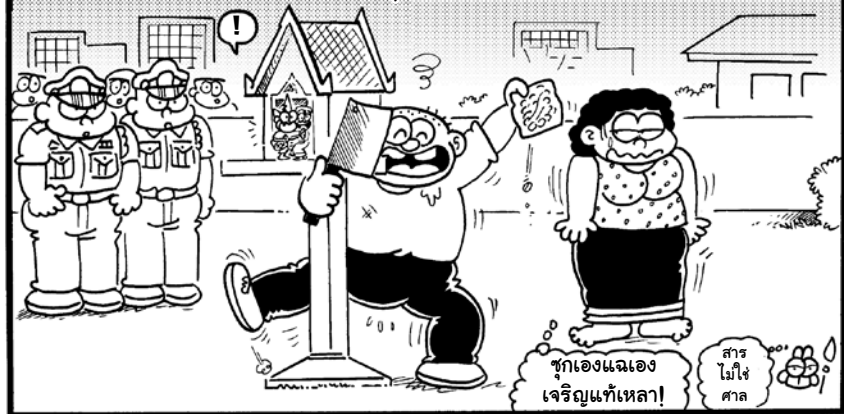
ก็ดูเอา
แท็กขจมูก
มีอิทธิพล
ขนาดไหน

พรีเซนเตอร์
ที่น้องอิม
ค่าตัวตัวเลข
เจ็ดหลัก
นะว๊วย

นี่ไง...ศาลตั้งต้นผลิตยาบ้าชัดเจน คุณตำรวจรีบมาจับเร็ว...

แม่เธอนะที่รัก

ลูกสิงน้อย

ความรักที่แท้จริงคืออะไร?

ผมเองก็ไม่เข้าใจหรอกว่าความรักที่แท้จริงเป็นอย่างไร แต่...

ตอนนี้ผมรู้เพียงว่า ผมกำลังจะเสียความรักที่แท้จริงไปตลอดกาล

ห้องนอนถูกจัดด้วยเฟอร์นิเจอร์นำเข้าอย่างดี สภาพทุกอย่างภายในห้องยังดูเหมือนเมื่อ 3 ปีที่ผ่านมา ที่ผมแต่งงานกับ ‘การดา’ ลูกสาวเศรษฐีใหญ่คู่ค้าสำคัญทางธุรกิจของครอบครัวผม

ถึงแม้การดาจะเป็นผู้หญิงที่เพียบพร้อมทั้งหน้าตา สถานะทางการเงินและสังคม แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ผมรู้สึกรักเธอ หรือ

จะเอนเอียงใจไปให้เธอแม้แต่น้อย ซึ่งการดาเองก็เช่นเดียวกัน เธอมีแฟนหนุ่มที่คอยเอาใจใส่ดูแลเธอเป็นอย่างดี แต่ด้วยฐานะที่แตกต่างกันราวฟ้ากับเหว ทำให้ครอบครัวของเธอก็ตกกันความรักอันงดงามนั้นไป

และในที่สุดผม ‘ธรัชต์’ และ ‘การดา’ ก็ถูกจับคลุมถุงชนให้แต่งงานกัน เพียงเพราะเหตุผลที่ว่า บริษัทของเราทั้งคู่จะได้เป็นทองแผ่นเดียวกัน ทั้งที่เราไม่เคยรักกันมาก่อน ผมเองคิดกับการดาเป็นเพียงน้องสาวคนหนึ่ง ส่วนการดาเองก็ให้ความนับถือผมในฐานะพี่ชายคนหนึ่งเช่นกัน

ชีวิตคู่ของเราเริ่มต้นด้วยความสว-

งาม ความเรียบหรูที่ถูกแต่งแต้มจากพ่อแม่
ของฝ่ายผมและฝ่ายการดา ทุกสายตาก็
มองมาที่ชีวิตคู่ของเราในวันแต่งงานด้วย
สายตาที่ปีติยินดี โดยที่ไม่รับรู้ถึงความ
เจ็บปวดในจิตใจของเราทั้งคู่แม้แต่บ่อย

ชีวิตคู่ที่ไม่ได้เกิดจากความรัก คง ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเหมือนรักใน นิยาย

หลังจากที่เราทั้งคู่ใช้ชีวิตร่วมกัน
ผมก็เริ่มเที่ยวเตร่ กลับบ้านดึกเป็นประจำ
ไม่สนใจการดาที่เป็นภรรยาของผมแม้
สักนิด กลับตรงกันข้ามการดาดูเหมือน
จะทำใจยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้เร็วกว่า
ผม เธอปฏิบัติต่อผมราวกับผมเป็นสามีที่
ดีคนหนึ่ง งานบ้านงานเรือนทุกชนิดเธอ
ก็ทำเป็นทุกอย่างราวกับเธอไม่เคยเป็น
คุณหนูที่พบเจอแต่ความสะดอกสบายมา
ตั้งแต่เกิด

การดาเป็นภรรยาที่ดีคนหนึ่งในชีวิต
ของผม คอยดูแลห่วงใย เอาใจใส่ผมอยู่
ตลอดเวลา แต่ผมกลับไม่เคยคิดจะเปิด-
ใจยอมรับสิ่งดีๆ เหล่านั้นจากเธอ ผมหวัง
แค่เพียงจะให้การดาเบื่อและทนไม่ไหวกับ

ชีวิตคู่ระหว่างเราแล้วเป็นฝ่ายเดินจากไป
ด้วยตัวเอง หรือไม่ก็ให้เธอกลายเป็นนาย
แก่ขี้บ่นเหมือนในละครหลังข่าวผมจะได้
หาเหตุผลเพื่อจบชีวิตคู่ของเรา

แต่สิ่งเหล่านั้นกลับไม่เคยแสดงออก
จากการดา เธอไม่เคยแม้แต่จะปริปากบ่นไม่
ว่าผมจะทำไม่ดีแค่ไหนเธอก็ยังคงทนแบกรับ
เอาไว้

.....

“อะไรนะ คุณมีลูกให้ผมไม่ได้”

*“ค่ะ คุณหมอบอกว่าตามีปัญหา
เกี่ยวกับสุขภาพคงมีลูกให้คุณไม่ได้”*

ผมโวยวายแทบล้นบ้าน อันที่จริง
แล้วผมไม่ได้คิดมากกับเรื่องนี้สักเท่าไร
ในใจผมดีใจสุดๆ นี่คงจะเป็นเหตุผลที่ทำให้
ให้ชีวิตคู่ของเราจบลงสักที

*“ดาขอโทษนะคะที่เป็นภรรยาที่ไม่ดี
คุณจะมีคนอื่นก็ได้ถ้าไม่ว่า”*

คำขอโทษของการดาทำให้ผม
รู้สึกผิดต่อตัวเองขึ้นมาแทบทันที แต่
นั่นก็ไม่มากไปกว่าความคิดที่จะตีจาก
เธอไป

หลายวันต่อมา ผมแทบจะไม่ได้ใส่ใจในความเป็นอยู่ของการดา ไม่ว่าเธอจะทำอะไร ที่ไหน กับใคร ก็ไม่เคยอยู่ในความรับรู้ของผม ผมเที่ยวเตร่มากขึ้น กลับบ้านดึกหรือบางวันอาจจะไม่ได้กลับด้วยซ้ำ

แต่การดาก็ยังคงเป็นเหมือนเดิม เธอไม่เคยคิดแม้แต่จะบ่นหรือเข้าชี้ตำหนิคำ แต่ยังคงเป็นห่วงผมอยู่เช่นเดิม อาจจะมีบ้างบางครั้งที่ไม่พอใจ แต่เธอก็ไม่เคยทำให้เราต้องทะเลาะกัน

ผมทิ้งการดาให้เป็นศรีภรรยาประจำบ้านเพียงลำพัง ส่วนผมเองก็ออกมาหาความสุขกับ ‘ออร์สา’ ผู้หญิงคนใหม่ที่เข้ามาในชีวิตของผมทั้งที่เธอรู้อยู่เต็มอกว่าผมมีครอบครัวแล้ว แต่เธอก็ไม่คิดที่จะหยุดสานความสัมพันธ์เช่นเดียวกับผม

จนกระทั่ง...

“ธวัชต์คะ เมื่อไหร่คุณจะเลิกกับแม่นั้นสักที สาไม่อยากทนฟังใครต่อใครเขาเรียกสาว่าเมียน้อยหรือกษณะคะ” ออร์สาโวยวาย

“คุณก็รู้ว่าผมเลิกกับเขาไม่ได้ ที่ผมทำทุกอย่างก็เพื่อให้เขาเป็นฝ่ายตีจาก

ไปเอง”

“แต่สาทนรอไม่ไหว ถ้ายายการดาไม่ไปง่าย ๆ สาจะทำให้ไปเอง”

“สาไม่ว่ายังไงคุณก็ห้ามแตะต้องการดาเด็ดขาด”

เป็นครั้งแรกที่ผมรู้สึกเป็นห่วงการดาขึ้นมาจากใจจริง ถึงแม้ผมจะไม่เคยรักเธอ แต่ผมก็ไม่ต้องการให้ใครเข้าไปแตะต้องในตำแหน่งที่เธอยืนอยู่ หรือตำแหน่งที่ใครๆ เรียกมันว่า ‘เมียหลวง’

แต่ถึงจะร้องเตือนไปก็ดูเหมือนว่า ออร์สาจะไม่ได้ฟังแม้แต่น้อย เธอเดินออกจากห้องทำงานไปด้วยท่าทางไม่พอใจ

วันนี้ทั้งวันผมทำงานอย่างกระวนกระวายได้แต่เหลือบดูนาฬิกาให้ถึงเวลาเลิกงาน แต่เหมือนจะเป็นโชคร้ายของผมวันนี้ผมต้องอยู่ประชุมกับผู้จัดการบริษัท เรื่องแผนการดำเนินงาน ถึงแม้ตำแหน่งของผมจะสูงแค่ไหน ผมก็คงจะหลีกเลี่ยงการประชุมครั้งนี้ไปไม่ได้

การประชุมผ่านไปอย่างเชื่องช้า สมองแทบไม่รับข้อมูลต่างๆ ที่ถูกรายงานในที่ประชุม

“ออร์สา คุณอย่าทำอะไรการดาเลยนะ”

ความรู้สึกเป็นห่วงการตาแวบเข้ามาใน
สมองแทบจะทุกๆ นาที

ทันทีที่เลิกประชุม รถประจำตำแหน่งก็บึ่งออกจากบริษัทแทบจะทันที
ทำไมทุกอย่างในวันนี้ช่างดูเชื่อซำเสียด
เหลือเกิน แม้แต่การจราจรที่ติดขัดที่พบ
เจออยู่ทุกวันยังดูเชื่อซำกว่าทุกวัน ทำให้
ผมรู้สึกหงุดหงิดกับทุกสิ่งรอบกาย

เอียด...

ล้อรถครูดกับพื้นถนนเบรกกะทัน
หัน หน้ารถห่างจากท้ายรถสิบล้อเพียงคืบ
เดียว หากเบรกไม่ทันผมคงจะกลายเป็น

ซากศพก่อนจะได้ไปเจอกับการตาเป็นแน่
การตา...

สิ่งเดียวที่ผมนึกถึงในตอนนี ความ
รู้สึกเป็นห่วงที่ผุดขึ้นในสมองตลอดเวลา
ทั้งที่ผมเองไม่เคยรู้สึกเป็นห่วงการตา
ขนาดนี้มาก่อน

“ขับเร็วๆ หน่อยสิวะ คนกำลังรีบ”

ผมสบถกับตัวเอง

ผมรีบผลักประตูบ้านเข้าไป แล้วก็
เป็นอย่างที่ผมคาดการณ์ไว้ การตานั่งนิ่ง
สีหน้าเรียบเฉย ส่วนนอร์สากำลังเท้าสะเอว
ยืนด่าทอการตาเหมือนปืนกลรัวกระสุน ถึง

แม้การดาจะไม่ตอบโต้ แต่ผมกลับรู้สึกว่ามีบางอย่างผิดแปลกไป

ผมรีบกระซอกออร์สาออกไปนอกบ้าน

“คุณทำอะไรลงไปนะสา” ผมถามอย่างหงุดหงิด

“ก็สามาไล้แม่ฉันออกไปจากชีวิตคุณไงคะ”

“ผมบอกแล้วใช่ไหมว่าห้ามแตะต้องการดา การดาคือเมียหลวง ส่วนคุณคือเมียน้อย”

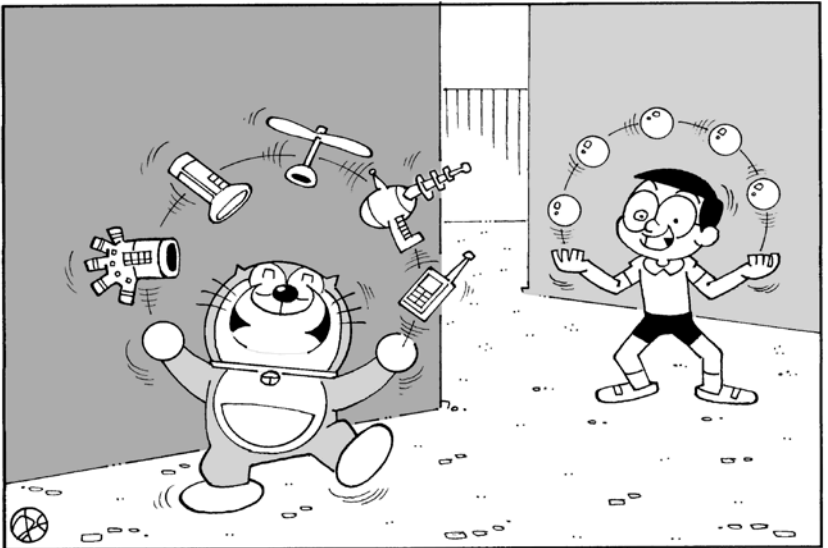
ความโมโหทำให้ผมพูดออกไปโดยไม่คิด ออร์สายืนนิ่งไปชั่วครู่ก่อนที่จะตอบกลับมาด้วยน้ำเสียงเดือดดาลไม่แพ้กัน

“คุณรู้ไ้วันะ เรื่องของเราแม่ฉันรู้มาตลอด คุณคิดว่าฉันจะเจอกับผู้บริหารระดับสูงอย่างคุณได้ง่ายๆ หรือไง ถ้าไม่ใช่แม่ฉันคอยจัดฉากให้ แค่เหตุผลบ้าบอเพราะเธอมีลูกให้คุณไม่ได้ ยายการดาเลยจัดตำแหน่งเมียให้กับฉันอีกคนไงล่ะ”

ออร์สาเดินจากไปพร้อมกับความจริงที่เปิดเผย แค่เพียงเหตุผลที่ผมต้องการใช้เป็นข้ออ้างเพื่อเลิกกับเธอ แต่เธอกลับทำทุกอย่างเพื่อผม เพียงเพราะเหตุผลนี้เง้า

การดายังไม่สายใช่ไหมที่เราจะเริ่มความรักที่แท้จริงกันใหม่

“การดา ผมรู้ความจริงหมดแล้ว ผม

ขอ...”

การดาบลูกขึ้นจากโซฟา แต่แล้วเธอก็ฟุบลงไปกับพื้น

.....

“ธวัชต์คะ”

เสียงเรียกจากการดาบลูกมออกจากความหลัง ตอนนีผมนั่งกุมมือคนที่มอบความรักอันแท้จริงให้ผมอยู่บนเตียง วันที่ผมได้รู้ความจริงทุกอย่างนั้นเป็นวันเดียวกับที่ผมได้รู้ว่าการดาเป็นมะเร็งในสมองระยะสุดท้าย

เพราะผม...ผมไม่เคยใส่ใจ ไม่เคยดูแลเธอ จนตอนนี้ได้แต่นั่งให้น้ำใสๆ รินออกจากตา

“การดา มมხოโทษ”

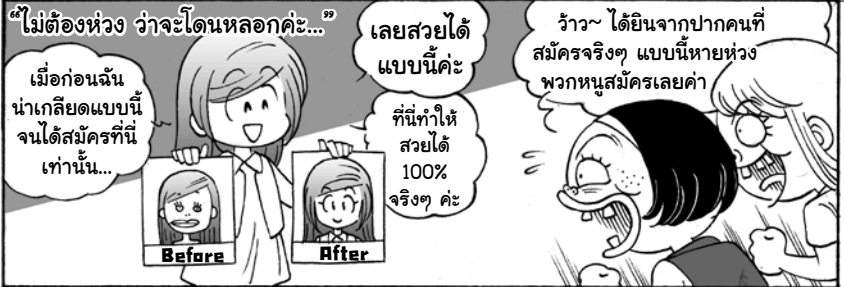
นี่เป็นคำขอโทษที่มาจากใจและคงเป็นการสวมกอดครั้งแรกที่ผมทำมันอย่างเต็มใจ ผมประคองการดาไว้ในอ้อมกอด การดาอ้อมอย่างมีความสุขก่อนที่...ลมหายใจแผ่วเบาจะหยุดลงไป ทั้งไว้เพียงร่างกาย

“การดา มมรักคุณ”

แม้แต่คำว่ารักที่ออกมาจากใจเธอยังไม่เคยได้ยิน

ก็นึกว่าเป็นที่ศัลยกรรม...

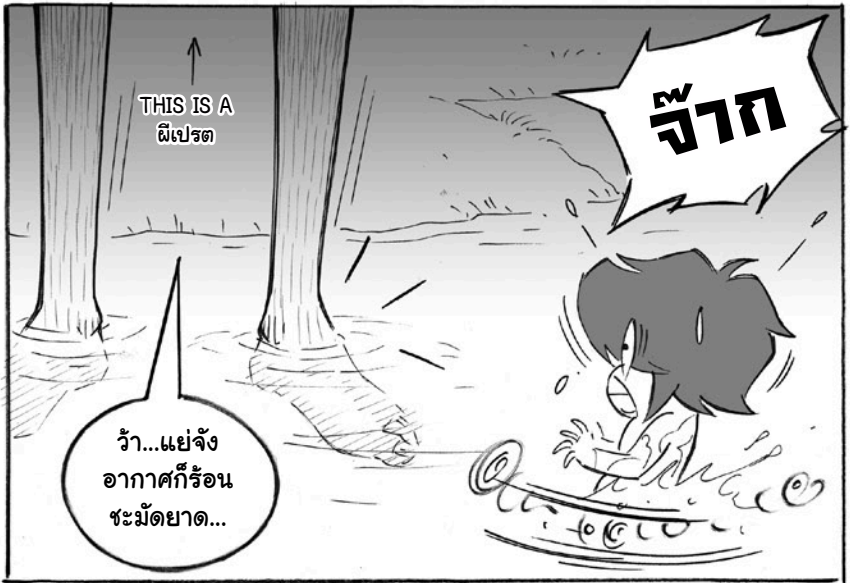

ฮีม...ฮือ...
น้ำใสไหลเย็น
จริงๆ นะตัวเธอ

บ้า...น้ำตึงครึ่งคองแหว
พุดมาได้ว่าแค่ตากตุ้ม

โห...น้ำแห้ง
เหลือแค่ตากตุ้ม
แล้วจะอาบกัน
ยังไงล่ะเนี่ย

↑
THIS IS A
ผิเปรต

จ๊าก

ว่า...แต่จ้ัง
อากาศก็ร้อน
ซะมิดยาด...

เราว่าเราจะต้องไปเยือนประเทศเกาหลี
ที่อยู่บนโลกกันบ้างแล้วนะที่รัก ไม่งั้นเราจะดู
แปลกแยกจากคนอื่น ๆ เขาไปเรื่อยๆ นะ

มันระบาด
จนจะทำดาว
อยู่แล้วใช้มัยเนี่ย

คนอวดผี

ตอนผีโรงเลี้ยง

โรงเรียน...กองร้อยบริการแผนกพลากธิการ เจ้าตุ๋น

แถว...หยุด!

ฝึกภาคเข้าเสร็จ
ระหว่างพวกเรา
รับประทานอาหาร

แล้วพวกเราก็ได้สัมผัสกับวิญญาณ
พวกนั้นเข้าเต็มๆ...อา...

โอว!
ไม่ต๊ต

พลข สมควร

ฮา!
วิญญาณ

พลข บุญหลาย

มันมี
จริงจ้จ

พลข วิรัตน์

บรี้อ!!!

ทั้งๆ ที่วันนั้นเมนู
คือแกงเผ็ดไก่
แต่มันไม่มี
เนื้อไก่เลย

มันมีแต่วิญญาณไก่
ฉอดต๊ต

กรอด!!!

“ไม่เห็นจะแปลกเลย..โรงเรียนทุกที่เขากลับเก็บเลตีให้นักเรียนกันทั้งนั้น!”

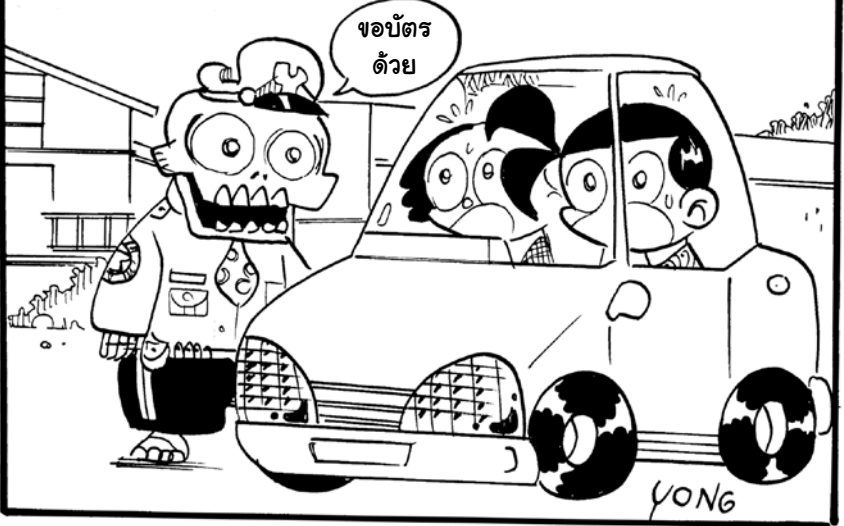
POLICE DOG

โรงเรียนสุนัข
ตำรวจนี่นะ

“เคยบอกเอ็งแล้วว่ายามบ้านหมอมึดก ทั้งดู ทั้งฟังมวด ทีนี้เชื่อหรือยังล่ะ”

ขอบัตร
ด้วย

YONG

ปฏิทิน

คุณปู่ คุณย่า : มองปฏิทินหา
วันโกน วันพระ
วันสำคัญทาง
ศาสนา

หนุ่ม สาว : มองปฏิทินหาวันสำคัญของตนกับคนรัก นับวันรอมเจอกัน
แม่บ้าน : มองปฏิทินนับวันหอยออกและวันเงินเดือนสามีออก
มนุษย์เงินเดือน : มองปฏิทินหาวันหยุดราชการและวันเงินเดือนออก
ทุ่งรวงทอง

ลูกดารา

พอบรรดานักข่าวได้ข่าวว่าทายาทของพระเอกนางเอกดังได้ลืมตามาดูโลกก็พากันไปออดอยู่หน้าห้องคลอดทันที

นักข่าว : “ยินดีด้วยนะคะ ไม่ทราบว่าคุณทั้งสองวางแผนชีวิตลูกคนแรกอย่างไรบ้างคะ”

พระเอกดัง : “ทางเราก็มัวแต่ตื่นเต้นกับการคลอดของแกก็เลยยังไม่ได้เตรียมวางแผนอะไรมาครับ”

นางเอกดังมาก : “แต่ที่แน่นอนก็คือ พอแก 6 เดือน ต้องไปถ่ายโฆษณาผ้าอ้อมเด็กกับนมผงสำหรับเด็กอ่อน พอแก 9 เดือนมีคิวถ่ายโฆษณา

อาหารเสริมสำหรับเด็ก พออายุ 1 ปี มีคิวถ่ายแบบให้นิตยสารแฟชั่นเด็กกับโฆษณาอีก 5-6 ชิ้นค่ะ”

โอว...บ้านพี่ก็มีภาพนู้ดสามมิติทะเลออกมาเหมือนกัน
เหรอรครับ...!?

วิญญานแล้วน้ะ...น้องๆ ไคโยตีรคคว่าเสียหลักอยู่ไค้งหน้าบ้าน
เงาไม่มีทีไปเลยมาจอออาศัยน้ะ...!

เขาแข่งกันยังไงนะ?

ทีมงานล่าท้าผี เขาขอมาถ่ายทำรายการทีวีนะ...ยังไม่เสร็จเลย!

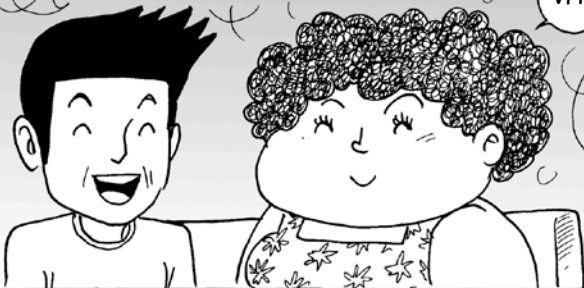
โฆษณาอะ

“พ่อแม่ครับ...ผมสองคนกำลังจะแต่งงานกันครับ”

“อิม...ฉันเราคงต้องต่อเติมบ้านเพิ่มแล้วนะแม่”

ค่า

“ดีเลยค่า...ยังงี้ๆ ก็ช่วยแถมห้องลูกของเราด้วยนะคะ คุณผู้ชายขา...”

เฮ้...ขอบคุณพ่อ
สิลูก...ฮึๆ ไก่ล้ตลอด
แล้ว

โทรศัพท์แอลจีเขามีรุ่นสามซิมในเครื่องเดียวแล้ว
ถ้าเข้ามาขายในไทยจะมีใครซื้อไปใช้ละเนี่ย?

ผมนี่แหละจะรีบซื้อเป็นคนแรกเลย

ก็มีแฟน 3 กิ๊ก 15
รุ่นที่ใช้ 2 ซิมนี่ก็ต้องพก
ถึง 9 เครื่อง...
เกะกะระมัดเลย

ถ้ารุ่น 3 ซิมมา
ก็เหลือแค่ 6 เครื่อง
เบาตัวลงไปเยอะ..

ชาวพี้นี้อดเล่นครับ ตัวจริงเขาเป็นคนรักเดียวใจเดียว (รีบล่าก็ไม่รู้...)

ก็บอกแล้วพี่ว่าสปาปลาที่นี้
เขาเจ๋งจริงๆ 20,000 บาท/ชม.
ไม่แพงอย่างที่คิด

แพงกว่านี้
ก็ยอมจ่ายไฉนน้อง

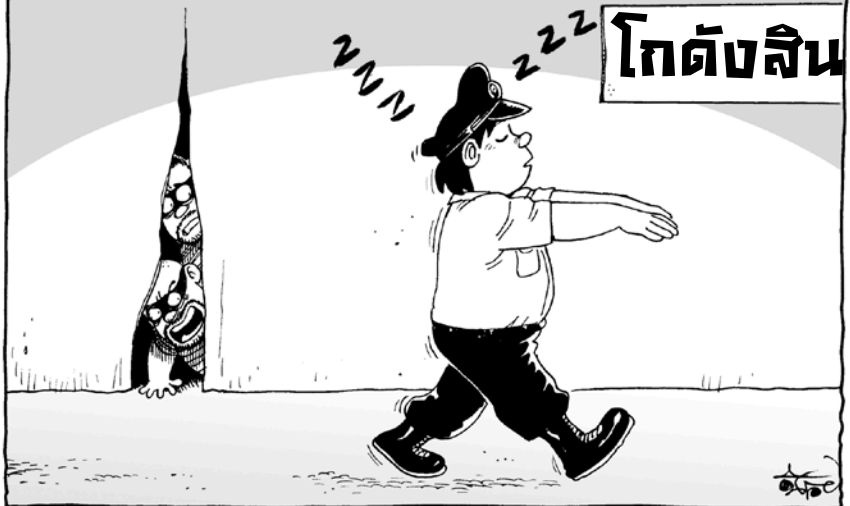

“แม่ครับ...บ้านเรานี้ถือว่าเป็นผู้ประสพภัยน้ำท่วมหรือยังครับ...”

จะเป็นผู้
ประสพภัย
ไม่เร็วว
นะสิ

“ไหนเอ็งว่ายามหลับไปแล้วไง ออกจะขยัน เดินตรวจตราตลอดยังงี้”

“เจ้ากรรมนายเวรของโกสต์ ไรเดอร์”

เหอะ๗

ป๋อย...ย...

แอ้...อ...
ไม่หนัก
เลยอะ

๕๖๕๗๖๕

สนุกกับการ์ตูน

การ์ตูน
ขายหัวเราะ

ฉบับออนไลน์กันแล้ว

อย่าลืมติดตาม

การ์ตูน
ขายหัวเราะ

ฉบับการ์ตูนได้

ทุกวันพุธ...จ้า

เกม

ตาดีมีรางวัล!!

ผลงานของพี่เอ๊ะนี่ยังไม่สมบูรณ์! ดันหาดูสิว่า จากตัวเลือกทั้ง 4 ภาพชิ้นใดนำมาต่อเข้าได้ลงตัวที่สุด?

ผู้ที่ตอบถูกเข้ามาชมที่สุดทศ K1179-K1186
“ลุ้นรับรางวัล”

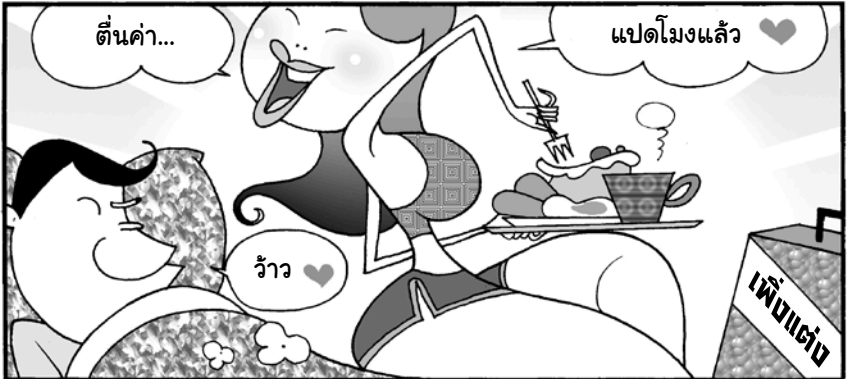
สนุกกับการ์ตูน **ชายห่วยเรอะ** ฉบับออนไลน์กันแล้ว

อย่าลืมติดตาม

การ์ตูน **ชายห่วยเรอะ**

ฉบับการ์ตูนได้
ทุกวันพุธ...จ้า

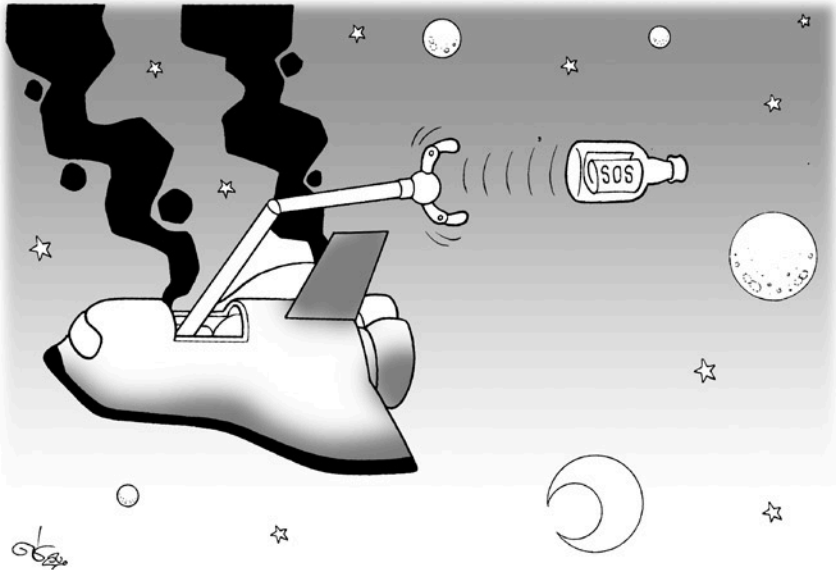

การ์ตูน
ชายห่วยๆ

สนุกกับการ์ตูน **ชายห่วยๆ** ฉบับออนไลน์กันแล้ว

อย่าลืมติดตาม
ฉบับการ์ตูนได้
ทุกวันพุธ...จ้า

๒๕๕๗

สนใจสั่งซื้อ หนังสือและผลิตภัณฑ์ของ

NAME & NOBLE

BanlueComix

www.banluegroup.com

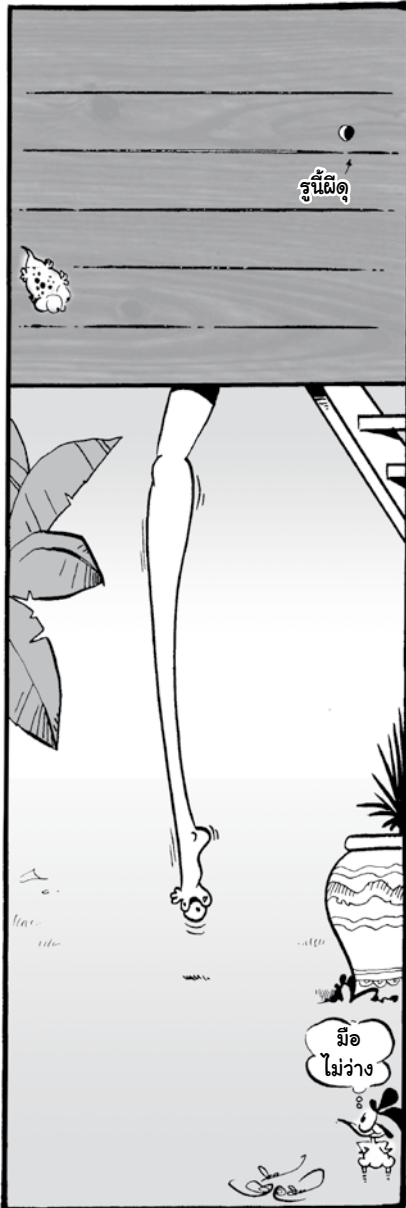
ส:สม

ความฮา

ฉบับ
คลาสสิก

คลิกเลย!!!

คุยกับ กายเล่ม

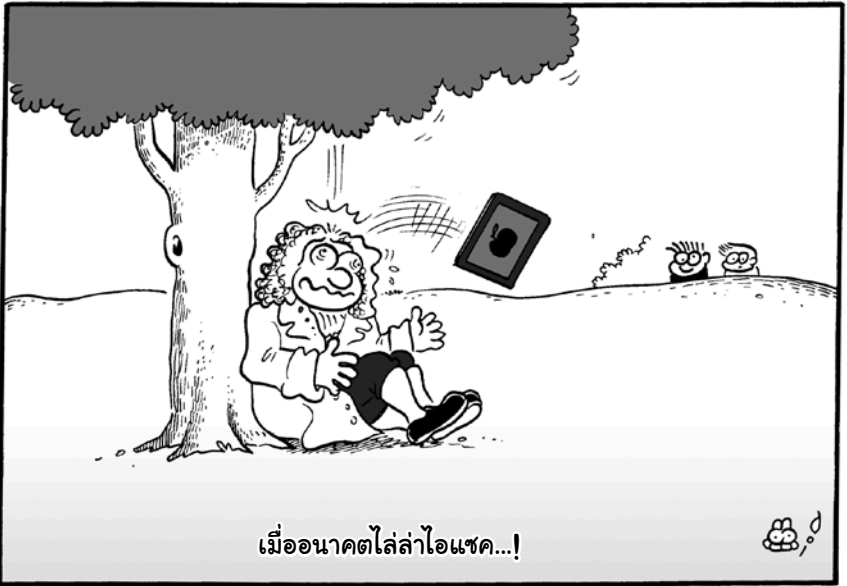
สวัสดีครับ ขายหัวเราะฉบับนี้ วางแผงต้อนรับเดือนเมษายนเดือนที่ร้อนที่สุดของประเทศไทยเรา ถึงอากาศจะร้อนอย่างไรก็ขอให้ใจเราย่ำร้อนตามไปด้วยนะครับ เพราะความใจร้อนนั้นทำให้สูญเสียในด้านต่างๆ มากมายแล้ว ถ้าใครรู้ตัวว่าเป็นคนใจร้อนก็ต้องพยายามลดตีกีความร้อนลงสักนิด พยายามควบคุมสติ อดกลั้นให้ได้ ส่วนการคลายร้อนทางกายสำหรับคนที่อยู่ที่บ้านหรือในอาคารคงมีอุปกรณ์ช่วยอยู่แล้ว ไม่ว่าจะแอร์ พัดลม ซึ่งเป็นการคลายร้อนที่ต้องเปลืองเงินค่าไฟกันสักนิด ถ้าอยากคลายร้อนแบบจริงจังก็คงต้องวางแผนระยะยาว มีการออกแบบบ้านที่หลบแดด รับลม มีฉนวนกันความร้อน มีต้นไม้บังแดด ฯลฯ

สัปดาห์นี้ขอลากันไปก่อน แล้วมาพบกันใหม่กับขายหัวเราะฉบับหน้า วางแผงวันพุธที่ 11 เมษายน 2555 ต้อนรับสงกรานต์ด้วยกันครับ

<http://www.facebook.com/kaihuaroh>

●หมายเหตุ พื้นที่ปกหน้าใน ปกหลังใน และปกหลังนอกเป็นเนื้อที่โฆษณาการละเมิดสิทธิของเจ้าของงานอันมีสิทธิโดยผู้ว่าจ้างวานให้ลงโฆษณา ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท บันลือ พับลิเคชันส์ โดจ์ ทั้งสิ้น

NEW BOOKS

บันลือมุ้คส์

ยกโขยงความสนุกแบบมีสาระ
และความฮาเหนือชั้น ร่วม สนุก ลู้ง ฮา
ได้แล้ววันนี้ ที่ร้านหนังสือชั้นนำ
ทั่วประเทศ

NEW

ป๊อระมะ มหาสนุก

ชุด ธรรมะจัดเต็ม
รวมท่าทางและท่าต่อม
กถิธรรมสุดกม
โดย
ว.วชิรเมธี

119B.

NEW

อ่าเข้า เจ้าชายหลายอารมณ์

ตอน...หัวหอมแลนด์
ดินแดนแห่งความฮา

149B.

NEW

อ่าเข้า เซตมือ

ไขข้อสงสัยเรื่องยา
ปัญหาใกล้ตัว
ที่จะทำให้คุณ
'หัวเราะ' จนแก้มปริ

149B.

NEW

หัวใจสีชมพู ยักษ์

หนังสือสร้างแรงบันดาลใจให้เรื่องว่า
ความรักและความดี ปะจอบโลก
เรื่องจริงจากประสบการณ์ชีวิตของ
ผู้คิดค้นความเป็นยักษ์คน
"ดี...แอมวรินทร์ บุตรอาวดี"

169B.

NEW

บร้อ! ฝากอ้วกใจออก

เค้าโครงเรื่องจากสุดขยอ
วรรณกรรมชนหัวลูก

๓ "ดีคุณ เขยง"

119B.

NEW

สนธิสัญญา ทาสแมว

เราเป็นนาง **แมว**
หรือ **แมว** เป็นนางเรา
เชื้อ๑/ภาน : เล็บอชช่า
แปล : ช่งอู่่น

109B.

NEW

jokebook.

รวมมุ้กตลก
ที่อ่านจบแล้ว
อยากรกต

79B.

ฟรี ค่าจัดส่ง (เฉพาะในประเทศไทย)

สนใจสั่งซื้อ ส่งมอบนัด (ส่งจ่าย ปท.ดินแดง) หรือ ตัวแลกเงิน
ในบางกรณี อุตสาหกรรม 955 ซ.สุขุมวิท ต.ปรางค์กู่ เขตดินแดง กทม. 10400
ติดต่อสอบถาม 02-641-9955 ต่อ 111 www.banluegroup.com
จำหน่ายแล้วที่ร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป

